ஞானபோதினி.

ஸம்புடம் III. } 1899ஆ டிசம்பர்மீ 20உ { புத்தகம் 5.

கமலினி.

அந்தியாயம் - XIX.

"பொய்யன் மின்புறங் கூறன்மின் யாரையும்
வையன் மின்வடி வல்லன சொல்லன்மின்".

வீரமார்த்தண்டன் அரண்மனைக்கு வந்ததும் வருவதாக அரசனிடத்துக் கூறிச்சென்ற சுந்தரன் சிலதினங்கட்குப் பின்னர் அரசனைக் காணவந்தனன். அரசனிடத்துக் காவலன் சுந்தரன் வரவையுணர்த்தினன். அரசன் உடனே வருமாறு கட்டளையிட்டான். சுந்தரன் அரசனை வணங்கி அவன் நியமித்த ஆதனத்தமர்ந்தான். பின்னர் அரசன் சுந்தரனை நோக்கி, "மூன்று நான்கு தினங்களாக ஏன் வரவில்லை?" என்று வினவினன்.

"அன்றே வருவதாகக் கூறிச்சென்றவன் உடம்பு ஒருவாறாக இருந்ததனால் வரவில்லை. அதற்காக மன்னிக்கவேண்டும்." என்றான் சுந்தரன்.

"என்ன உடம்பு? இப்பொழுது சவுக்கியந்தானே" என்றான் அரசன்.

"இப்பொழுது ஒன்றுமில்லை. மற்று வீரமார்த்தாண்டனும் அவன் மனைவியும் நேற்று வந்தார்களெனக் கேள்விப்பட்டேன். யானும் அவர்களைப் பார்க்கவேண்டும்."

"வீரமார்த்தாண்டன் என்றதும் அவன் கூறியவிஷயம் ஞாபகத்துவந்தது. முன்னொருநாள் நம்மைக்கண்டு அவன் சிவரத்தை நோக்கிச் செல்லுகையின் யாரோ வழி மறித்தார்களாம்."

சுந்தரன் சிறிதும் பயத்தாற் பின்னிடையாது "அப்படி வழிமறிப்பவர்யார்? ஒருகால் கள்வரேயோ? அன்றிக்கலகச் சபை யினரி லொருவரோ?" என்று கூறினன்.

"மற்றும் அவர்கள் அரண்மனையில் நடந்தவிஷயத்தை யுணா க்குமாறு வற்புறுத்தினராம்."

"அதற்கவன் யாதுகூறினன்? தப்பிக் கொள்ளுவதற்கு விஷய மனைத்தையும் சொல்லிவிட்டானா?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டனன்.

"ஒன்றுங் கூறவில்லையாம். மற்றும் வீரமார்த்தாண்டனை இழித்துக் கூறினனும். அவன் கோபங்கொண்டு போர்யத்தனிக் கையில் நிலத்தின் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளித்தோன் றுவதென்னச் சிலவீரர்கள் எதிர்த்து நின்றார்களாம். நம் வீரமா ர்த்தாண்டன் தன் வல்லமையால் அவர்களை முதுகுகாட்டச்செய் தானும். மற்றும் முதலிற் சமாசாரம் வினவினவன் பறந்தனனும். இதுவிஷயங்களை நம்மிடங் கூறினன். அப்பகைவர் இன்னரென்று அறியக்கூடவில்லை. யாராய் இருக்கலாம் என்று உனக்குத்தோ ன்றுகின்றது" என்று அரசன் வினவினன்.

"தாங்கள் கூறியவற்றை யாலோசிக்கின் பகைவர் தம்சேனை யைச் சேர்ந்தவர் என்றே நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. மற்று யான் முன்கூறிய கலகச்சபையினரா யிருத்தலுங்கூடும்" என் றான் சுந்தரன்.

"அக்கலகச் சபையினராயிருந்தால் அரண்மனையில் நடந்த விஷயங்களை யறிய ஆவல்கொள்வார்களா? மற்றும் வீரமார்த்தா ண்டன்பெயரைக் கூறினார்களாம். அவன் இன்னவனென்று தெரிந் தும் அவனுடன் போர்செய்ததெற்கோ?" என்றான் அரசன்.

"ஆயின் பகையரசன் சேனையாகத்தான் இருத்தல்வேண் டும். ஒருகால் ஓடியவன் மதிமுகனேயோ? அவனாயிருந்தாற் புற ங்காட்டி யோடானே! ஒருகால் நிகழும் போரில் வீரமார்த்தாண் டன் சயித்தால் தன்னைச் சிறைசெய்வான் என்று ஓடிவிட்டன னே! எவ்வாறாயினும் மதிமுகன் கமலினியுடன் பகையரசனைச் சார்ந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறாயின் கட்டாயம் பொருமாறு வருவான். ஆதலின் யாம் சாக்கிரதையாயிருத்தல் வேண்டும்,

மற்றும் வீரமார்த்தாண்டனை எதிர்த்தவர் அவ்வரசனைச் சார்ந்தவராயின் அவர்கள் பின்னும் நம்நாட்டிற்குள் வந்து துன்பஞ் செய்யாதிருக்க ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும்'' என்றான் சுந்தரன்.

"எத்தகைய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்?''

"ஒரு சேனைத்தலைவனைச் சிலருடன் எல்லைப்புறமாகச் சுற்றும்படியாகவும் பகையரசன் சேனைகளிலெவரையும் சிறைகொணருமாறும் நியமிக்கவேண்டும்.''

"அத்தகைய சேனைவீரன் மிகவும் நம்பிக்கையுற்றவனாயிருத்தல்வேண்டும். அவன் இன்னனென்று எனக்குத் தோற்றவில்லை.''

"மாணிக்கம் அவ்வகை உத்தியோகத்திற் கேற்றவனாயினும் சிவரச்சிறையிற்கன்றோ தாம் சாக்குமாறு அனுப்பியிருக்கின்றீர்கள். ஏன்? வீரமார்த்தாண்டனை யனுப்பலாமே''.

"எப்பொழுதும் ஒருவனையே அத்தகைய வேலைக்கனுப்புதல் உசிதமன்று. கடிமணம் புணர்ந்தகாளையன்றோ அவன்? அழகிய தன்மனைவியை அகத்துவிட்டு எப்பொழுதும் வெளிச்சேறல் அவன்மனத்திற் கேற்றதன்று. மற்றும் அவன் அரசனிடத்து அன்புற்றவனென்று அறிந்திலம். ஒருவற்கிருவர் மாறிமாறிச் சென்று இத்தகைய வேலையைச் செய்யின் யாதொரு தீங்கிற்கு மிடமில்லை'' என்றான் அரசன்.

"இரண்டாமவன் வேறு எவனும் எனக்குத் தோற்றவில்லையே.''

"நமக்கு எப்பொழுதும் உண்மையா யிருப்பவன் நீயல்லையோ? ஏன் நீயே செல்லலாகாது?'' என்றான் அரசன். சுந்தரன் போர் என்றாற் காததூரம் பின்செல்லும் வீரனேனும் அரசனுக்குத் தன் இழிவைக்காட்ட மனமிலனாய்,

"ஆயின் யான் செல்கின்றேன். என்று முதல் இவ்வித ஏற்பாடுகள் செய்வதாய்த் தாங்கள் நினைத்திருக்கின்றீர்கள்.'' என்றான் சுந்தரன்.

"என் நாளைமுதல் என்று இவ்வித ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். நாளைக்கு வீரமார்த்தாண்டன் செல்வான். மறுநாள் நீசெல்லக்கடவாய்'' என்றான் அசரன்.

அப்படியே யென்று சுந்தரன் வீரமார்த்தாண்டனைக் காணுமாறு சென்றான். வீரமார்த்தாண்டன் சுந்தரன்றன் அத்தைமகனேனும் இதுகாறும் ஒருவரையொருவர் பார்த்திலர். ஆனல் வீரமார்த்தாண்டனுக்குச் சுந்தரன் உறவினனென்று தெரியும்.

சுந்தரனைக்கண்டதும் வீரமார்த்தாண்டன் திடுக்கிட்டான். உயரம் பருமன் முதலிய அன்று காட்டில் தன்னை இழிவாயுரைத்தவனுடன் ஒப்பாயிருந்தமையினாலோ அவ்வாறு திடுக்கிட்டான்? ஆம். ஆயினும் மனக்கலக்கத்தை வெளித்தோற்றுவிக்காமல் "உட்காருங்கள்" என்று மார்த்தாண்டன் கூறினன்.

சுந்தரன் உட்கார்ந்ததும் தானும் உட்கார்ந்தான். இருவருஞ் சிறிது மவுனமாய் ஒருவரை யொருவர் நன்றாய்ப்பார்த்தனர். வீரமார்த்தாண்டன் சுந்தரனைப் பார்க்கப் பார்க்கச் சந்தேக மதிகரித்தது. பிறகு சிறிதுநேரத்திற் கப்பால் சுந்தரன்?

"வீரமார்த்தாண்டா! நாம் ஒருவரை யொருவர் இதுகாறும் பார்த்ததில்லை. யான் உன்மாமன்மகன். உன் தந்தைக்கு மென் தந்தைக்கு நேரிட்ட மனஸ்தாபத்தால் ஒருவரை யொருவர் இதுகாறும் பார்க்க முடியாதிருந்தது. எம்தந்தை இறந்ததும் அம் மனஸ்தாபம் மரித்துவிட்டது. இனியாம் உறவினராக விருக்க வேண்டும்" என்றான் சுந்தரன்.

சுந்தரன் குரலினல் வீரமார்த்தாண்டன் தன் சந்தேகம் ஏறக்குறைய நீங்க அவனை மிகவும் வெறுப்புடன் உற்று நோக்கினன். அதைச் சுந்தரன் அறியவில்லை. பின்னர் வீரமார்த்தாண்டன்,

"புதிதான உறவினனைப்பார்க்க மிகவும் சந்தோஷமடைகின்றேன். இதுகாறும் ஒருவரை யொருவர் பாராது பிரிந்திருந்தது பெரிதும் தெளர்ப்பாக்கியமே. தம்பெயர் சுந்தரரோ?" என்றனன்.

"ஆம் உன் மனைவியையும் யானிதுகாறுங் கண்டிலேன்; ஆகலின் அம்மாது சிரோமணியையும் பார்க்க விரும்புகின்றேன்" என்றான் சுந்தரன்.

வீரமார்த்தாண்டன் "குணவதி!" என்று கூப்பிட்டான். அவள் உடனே "ஏன்" என்று வந்தனள்.

வீரமார்த்தாண்டனுடன் அயலானவன் இருப்பதைக்கண்டு தான் உரத்த குரலுடன் விடைபகர்ந்ததன்நிமித்தம் வெட்கப் பட்

டுக்கொண்டு சிறிது தூரத்தில் நின்றனள். உடனே வீரமார்த்தாண்டன் "இவர்தாம் என் அம்மான் மகனர். இதுகாறும் ஒருவனையொருவர் தெரியாமலிருந்தாலும் இன்று இறைவனருளால் ஒன்று சேரப்பெற்றோம்" என்றான்.

"அம்மா! உன்னைக்கண்டு யான் மிகவும் சந்தோஷமுற்றேன். இன்றைத்தினத்தை நாம் நல்லநாளாக என்றும் நினைக்கவேண்டும்" என்றான் சுந்தரன்.

"ஆம் உண்மையாக இது சுதினமே. தாங்களினி யடிக்கடி இவ்விடம் வருவீர்களென்று நம்புகின்றேன். இன்றைக்கு இவ்விடமே போஜனஞ்செய்து போகலாம்" என்றாள் குணவதி.

வீரமார்த்தாண்டன் சிலகாரணங்களிற்காக இவனிருத்தலிற் பிரியமிலனேனும் தன்மனைவி விரும்பியதனல் தானும் சுந்தரனை இருக்கும்படி வேண்டினன். சுந்தரன் அவர்கள் வேண்டுகோட்கியைந்தனனேனும் தன் வீட்டிற்குப் போஜனமானதும் செல்லல் வேண்டுமென்றனன்.

உண்டிகொண்டபின் சுந்தரன் "உன்னை யாவனே சிலதினங்கட்குமுன் அரண்மனைக் கருகிலுள்ள காட்டிலெதிர்த்தனனமே!" என்றான்.

வீரமார்த்தாண்டன் சுந்தரனை உறுத்து நோக்கிக்கொண்டு,

"ஆம். யாவரோ எதிர்த்தார்கள்? அவர்களின்னரென்று அறியக்கூடவில்லை. அவர்களுட்டலைவன் வீரர்கள்வந்ததும் மறைந்து விட்டனன். யாதுகாரணமோ? தெரியவில்லை. அவனையின்று காண்பேனேனும் என்னை அவமதித்துப் பேசியதற்காகக் கொலைசெய்யா தொழியேன்" என்று பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு உக்கிரத்தோடுங் கூறினன்.

சுந்தரன் உடன்முழுதும் நடுங்கிற்று. சிறிது நேரம் சும்மாவிருந்து தன் பயங்கொள்ளித்தனத்தை யொருவாறு மறைத்துக்கொண்டு,

"அவனை யின்னனென்று அறியமுடியவில்லையே! பயனென்ன?" என்றான் சுந்தரன்.

"அவன் உயரத்தினனும், பருமனனும், குரலினனும் இப்பொழுதேனும் அறிவேன்" என்றான் வீரமார்த்தாண்டன்.

"அவன் முகக்குறியாலறிய முடியாமற்போனாற் சந்தேகமின்றி இன்னனென்று சுட்டிக் கூறுதல் முடியாதன்றே" என்றான் சுந்தரன். வீரமார்த்தாண்டன் இன்னும் தன் எண்ணத்தைத் தெரிவிக்க மனமிலனாய்,

"ஆம். நீ கூறுவது உண்மையே. ஆயின் அன்னோர் பகையரசரைச் சார்ந்தவரென்று யான் ஐயிர்த்தேன். அரசன் என்னை எல்லைகாப்பத னிமித்தம் தலைமை கொள்ளும்படி நியமித்தான். உன்னையும் நியமிப்பதாகக் கூறினான்" என்றான் மார்த்தாண்டன்.

"ஆம் என்னிடத்துங் கூறினான். யானும் ஒப்புக்கொண்டேன். அரசனுக்குத் துன்பமுண்டானால் அதை நீக்குதல் குடிகளின் கடமையேயன்றோ?" என்றான் சுந்தரன்.

"உண்மைதான். ஒருகால் அவர்கள் அரசன் அந்தரங்கக் குடிலராயிருத்தலுங் கூடுமென்று தோன்றுகின்றது. சீக்கிரத்தி லின்னரென்று அவர்களைத் தெரிந்துகொள்வேன்" என்றான் மார்த்தாண்டன்.

"ஏதேனும் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்றனையோ" என்றான் சுந்தரன்.

"அதைப்பற்றிப் பின்னர்த் தெரிவிக்கின்றேன்" என்றான் வீரமார்த்தாண்டன்.

சுந்தரன் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் வீரமார்த்தாண்டனிடத்துங் குணவதியிடத்தும் விடைபெற்றுக்கொண்டு வீட்டிற்குச்சென்றான். வீட்டிற்குச் செல்லும்போது வீரமார்த்தாண்டன் கூறியவைகளை நினைந்து நினைந்து பயங்கொண்டு பின்னர் அடிக்கடி திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு "அன்றெதிர்த்தவன் யான்தான் என்று அறிந்துவிட்டானோ" என்று நினைந்து வீட்டையடைந்தான்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத்தியாயம்—XX.

"கோயில் புக்குநற் குருமணி நெடுமுடிக் குரிசில்
வேயின் மிக்கநல் லுருவமை வெள்வளைத் தோளி
யாய் மைக்கணுள் குணவதி யணிபுய மவாவிற்
ரேய வுற்றன னவளிவன் காதலை யுவந்தாள்".

குணவதி தனியே ஓர் அறையின்கண் உட்கார்ந்திருந்தாள். அவடன் முகஞ்சிறிது ஒளி குன்றியுந் தீர்க்காலோசனையான் மன மொருநிலைப்பட்டவள் போலவுந் தோன்றினள். அவடன் முக வெண்மையானது அச்சமயம் உடுத்திருந்த நீலவன்ன ஆடைக்கு ஒருகாட்டாக இருந்தது.

இவ்வாறு முகம் வேறுபா டடைந்திருப்பினும் மிகுந்த கட்டழகுடையா ளெனத்தோன்றினள். அவள் கூந்தல் இருளின் சமுகங்களெனப்பின்னிக் கட்டப்பட்டிருந்தது. அவள் தன் இனிய பார்வையானது ஆடவர் மனத்தை யபகரிக்கும் பான்மையதாக விருந்தது.

அவள் தனியாக இருக்கின்று ளென்றன்றே கூறினேம். ஆம், தன் தோழியாகிய சுந்தரியை அறையினின்றும் அனுப்பி விட்டாள், ஏனெனின் தன்மனத்தின் நிலைமையை ஆலோசனைய னிற்றென உணருவாளென்று போலும். ஒருகால் அரசன் மீதுற்ற ஆசையை வெளித்தோற்றுவிக்காது அடக்குவதற்காகவோ இவ்வாறு செய்தனள். அன்றியாரோ வருவதை எதிர்பார்த் திருக்கின்றுளாகலிற் பிறர் அறையின்கண் இருத்தலாகாதென அவளை யனுப்பினள் போலும்.

அரண்மனையில் வந்ததுமுதல் அரசனிடத்துக் காதல்கொண்டிருப்பதாக யாம் முன்னர்க் கூறினமன்றே. குணவதி அரசனிடத்துக் காதல்கொண்டுளளேனும் சிற்சில சமயங்களில் தான் தன் புருடனுக்குத் துரோகஞ் செய்வதையுன்னி மனமழிவாள். எவ்வளவு கெட்ட எண்ணமுடையவரேனும் அப்போதைக் கப்போது மேகத்தில்மறைந்த சூரியன் தன் கிரணங்களைக்காட்டி மறைதல் போல நல்லெண்ணமும் அவர்பால் உதிக்குமன்றே. அரசனறன் உருவத்தை அவள் மனத்தினின்றும் வெளியோட்ட முயன்றும் பயன் படாமற் பின்னும் மிகவும் அன்புடன் குடிகொ

ண்டது. அவனைப்பற்றி நினைக்கவேண்டா மெனினும் பேராசை யாகிய கள்வன் தூண்டப் பின்னும் அதிகமாக நினைக்கும்படி நேரிட்டது. இவ்வாறு இருக்குஞ்சமயத்திற் றான் அரசனை யடைந்தாற் பெறக்கூடிய பதவியையும் பெருமையையும் நினைப்பாள். பெருமூச்சு விடுவாள். வீரமார்த்தாண்டனிடத்து எவ்வாறினி யொழுகுவதென மருளுவாள். அச்சங்கொள்வாள். தன்மன மிவ்வாறு எண்ணத்தலைப்பட்டதே யென வருந்துவாள். கடைசியாகத் தான் உட்கார்ந்திருந்த நாற்காலியினின் றெழுந்து அறையினுலாவத் தலைப்பட்டாள். அரசனைப்பற்றிய எண்ணத்தை யொழிக்கத் தன் தலைவன் தன்மீது வைத்திருக்குங் காதலை நினைப்பாள். அவனை மோசஞ் செய்யவேண்டியதைக்குறித்து மனநைவாள். அரசனைக் காமித்தலா லடையக்கூடிய கேட்டினை நினைவாள். மற்றும் அவன்மனத்தைச் சந்தோஷிப்பிக்கு மாற்றல் தனக்கில்லாமையால் அவனிடத்திற்றானே இருத்தல் இனி முடியாதென உன்னினாள். மற்றும் அவனிடத்திலேயே எப்பொழுதுமிருத்தல் முடியாது. சிலகாலத்திற்குப்பிறகு பிரிவதனினும் இப்பொழுதே பிரிதல் நலமென்று நினைப்பாள்.

"பாவமும் பழியு நல்கும் பல்வகைப் புகழ றங்கள்
யாவையு மழிக்கு மெய்து மின்பமு மதனு லெய்து
நோவுநன் மரபுஞ் செய்யு நோன்புநல் லொழுக்கு மேன்மை
சாவுமெண் ணுருமனிற்குந் தயங்குபுன் காம மென்பார்"

என்ற முன்னோர் மொழியினை நினைந்துருகுவாள்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவள் உடல் நடுங்கிற்று. அறையின் நாற்புறமும் பார்த்தாள். மறுபடியும் மறுபடியும் அரசன் பக்கலே தன் எண்ணஞ் செல்வதைத் தடுக்கமாட்டாது நின்றாள். உடனே தன் அறையின் கதவங்கள் திறக்கப்பட்டன. சுந்தரிதான் வருவாள் என்று அப்புறம் பாராமலே ஓ ராதனத்தமர்ந்தாள். உடனே அரசன் அவள்முன்பு நின்றான். கனவுதானோ தன்னெண்ணத்தின் உருவுதானோ என்று சந்தேகித்துப்புறங்கையாற் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் பார்த்தாள். அரசனே என்று தீர்ம[illegible]ித்து வெருண்டு நின்றாள். ஒன்றும் பேசாமற் சிறிது தூரஞ்[illegible]று தலைகுனிந்து நின்றாள்.

ஆ! ஆ!! என்னே மாதர்களின் தன்மை. அன்பனைக்காண வேண்டுமென்று வேணவாக்கொண்டு அவன் எதிரில் வந்ததும் தலைகுனிந்து விரும்பாதவள்போலவும் 'ஏழைப்பெண்ணின் தனிமையைக் கெடுக்கவந்தவன் நீ' என்னும்படி மேல்வேடம் போட்டுக்கொண்டு நிற்பதென்னோ? ஆங்கிலக்கவியாகிய பைரன் * என்பவர் ஸ்திரீகளின்றன்மையைக் கூறும்பொழுது அன்னாரினிய சொற்களனைத்தும் நீரின்மேலெழுதிய எழுத்தாமெனவும், வன்சொற்களெல்லாம் மணல்மேலெழுத்தெனவும் கூறுகின்றனர். அவர்மொழி மெய்ம்மொழி யென்பதற்குச் சந்தேகமுமுளதோ?

"வணங்குங் கொழுநனை நோக்குகின்றிலளாற்
றுபமே யடைவா ளுயகன் வெளியைச் சார்ந்ததுஞ் சேடியர் வருந்திப்
பூபனை யழைத்து வந்திடின் மிகவும் பொருள்செயாள் மூங்கையாய் நிற்
பாள்."

என்ற வடமொழிப் புலவர்தம் மொழியும் மெய்ம்மையே.

சிறிது நேரத்திற்கப்பாற் குணவதி அரசனைக்கிட்டி வணங்கி,

"மகாராஜ! தாங்க...ளிவ்விடம் வந்ததனால்...யாங்கள் பாக்கியவந்தரானோம். எளியகுடியாகிய எம்பாற் கட்டளையிடக்கூடியதென்னையோ!" என்று கூறினாள்.

"யான் நினைத்தன வனைத்தும் பொய்யாயினவோ? என்ன மூடன்யான்" என்றான் அரசன்.

"ஏதேனுந் தாங்கள்கூறிய விஷயத்தில் மாறுபாடாக என் தலைவர் நடந்தனரோ?" என்றாள் குணவதி.

"உன்னிடத்துப் பிரியம்வைத்த அரசனிடத்து இம்மாதிரியான மொழிபகர்தல் நேரிதோ?" என்றான் அரசன்.

"யான் கூறியவற்றி லேதேனும் பிழையுளதாயிற் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்."

"யான் பொறுத்தருளும்படியான குற்றம் நீயாதுஞ் செய்திலை. யான் கூறுவதாக இவ்விடம்வந்த விடயத்தில் ஏதேனுங் குற்றமிருப்பின் மன்னிக்குமாறு யான் வேண்டுகின்றேன்."

* Byron.

"தங்கள் கட்டளைக்குப் பாத்திரையாகிய அடிச்சியிடத்திற் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று தங்களைப்போன்ற மகா புருடர் கூறுதல் தகுதியன்று."

"ஏ! குணவதி! உன்னிடத்திற் காதல் கொண்டுளேன்; உன்னைக்கண்ட நாண்முதல் என் மனம்வேறு எப்பொருளிடத்தும் பற்ருது வருந்துகின்றது. அவ் வருத்தத்தை யொழிப்பவள் நீயேயென்று உன்னிடத்து வந்தனென்" என்ருன் அரசன் அவள் முகத்தையுற்று நோக்கிக்கொண்டே.

குணவதி மறுமொழி கூறவில்லை. அவள்முக மொருவாறு மாறியதைக்கண்ட அரசன் தேறுதலடைந்து மறுபடியும் "உன் மீது காதல் கொண்டுள்ள அரசனிடத் தொருமொழி கூறலாகாதோ?" என்று கூறினன்.

"தாங்கள் கூறுவது ஒன்றுந்தெரியவில்லை" என்று மெல்லிய குரலுடன் குணவதி கூறினள்.

உடனே அரசன் மின்னென அருகிற்சென்று அவள் மிருதுவாகிய கரங்களைப்பற்றி முத்தங்கொண்டு "உண்மையில் இன்றே யான் கிருதார்த்தனுயினேன். என் மனைவி யிறந்ததுமுதல் உன்னைப்போன்ற மாதினைக் காணுததனல் இவ்வாறு வீணே காலத்தைக் கழித்தேன்."

"தாங்கள் கூறுவது உண்மையோ வென்று என்மன மயிர்க்கின்றது" என்ருள் குணவதி.

"அதற்குச் சந்தேகமு முண்டோ? யான் கூறுவத னுண்மையை விளக்குமாறு ஏதேனு முனக்குச்செய்ய வேண்டுமானுற் கூறுவாய். பின்னர் யான் கூறுவத னுண்மையை யறிவாய்"

"ஆயின் என்னை நேசிக்கின்றீர்கள்" என்று கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் குணவதி சொன்னுள்.

"யான் உன்மீது காதல் கொண்டுளேன் என்பதற்குத் தடையுமுண்டோ? நீ என் காதலை நிராகரிப்பையேல் யான் இறப்பது உண்மையே" என்ருன் அரசன்.

"ஆம்! ஆம்! உண்மையே! ஒருபெண் தன் கவுரவத்தையும் நாணத்தையும் விட்டுத்தன் குடிகுலம் முதலியவற்றின் பெருமை

யையும் ஒழித்துக் கடிமணம் புணர்ந்த கணவனையுங்கடிந்து வேறொரு ஆடவன்மீது காதல் கொள்ளுதல் நேரிதோ?" என்றாள் குணவதி.

குணவதி இவ்வாறு கூறியதும் அரசன் சிறிது மயங்கினான். பிறகு அவள்கூறிய சொற்களைக் கவனித்துப் பார்த்து, "உன்னுடைய காதற்றிறத்தை யானுவக்கின்றேன்" என்று கூறுவதை யொப்ப அவள்முகத்தை நோக்கினான். அவள் முகத்தைச் சிறிது உற்று நோக்கியதும் ஆசையென்னும் அனலானது அழகாகிய வாயுவாற்றூண்டப்பெற்றுத் தழுவி முத்தங்கொண்டான். குணவதியவனைத்தடுக்காமல் அசைவற்றுப் பதுமையென நின்றாள். இருவரும் ஓராதனத்தமர்ந்தார்கள்.

"இவையனைத்துந் தங்களுக்காகச் செய்யவேண்டும். ஆகலின் தங்கள் முழுப்பிரியத்தையடைய இச்சிக்கின்றேன்" என்றாள் குணவதி.

"நீயே இனி யென் னின்னுயிர்த் துணைவி" என்று அரசன் கூறினான். குணவதி கரத்தைத் தன்கரங்களில் வைத்துக்கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். அரசன் தன் அழகில் மிகவும் மயங்கியுளனென்பதை யறிந்துகொண்டு "என்னருமை மகாராஜா!" என்று அரசனை அணைத்து "உங்களிடத்து யான் வைத்துள அன்பு இத்துணைத்தோ? இனித் தாங்கள் என்னைச் சிறிது காலத்திற்குப்பின் அசட்டை செய்யாமலிருப்பதாய் வாக்களிக்கவேண்டும்.—நான் உங்கள் உள்ளன்பை நம்புகின்றிலேனென்றாவது தன்னயங்கருதிக்கூறுகின்றேனென்றாவது நினையாதீர்கள்—என் மனத்தின் நிலை இற்றென யானே அறிய முடியாவண்ண மிருக்கின்றது. என் செய்வேன்!" என்று கூறினாள்.

"ஏ! குணவதி! என்காதலில் ஐயப்பாடுறுகின்றது மிகுதியும் பிழையே. உன்னை இராஜமகிஷியென யாவரும் பாவிக்கும் வண்ணம் செய்யாமற் போவேனோ? அப்பொழுதல்லவோ என் காதலின் பெருமையை யுணருவாய்?" என்றான் அரசன்.

"உலகினர் என்னை வையாமலும் அவமதியாமலு மிருப்பார்களாயின் அதுவே எனக்குப்பெரிய மரியாதையாம். கொண்ட கணவனைவிட்டுக் கொற்றவனைக் கைப்பற்றிய பாதகி என்று உலகோர்

கூறுவரோ; என்செய்வேன். மற்றும் என் புருஷன்—அன்று வீர மார்த்தாண்டன் என்னை என்செய்வானே? அவன் என்மீது மிகவும் அன்புபாராட்டியவனேனும் கொடியவனுயினனே. அரசனெனவும் அஞ்சான். யாவரையும் கொலைசெய்து தன்னையுங்கொலை செய்து கொள்ளும்படியான மனவுறுதி யுடையவன்'' என்று பிரலாபித்துக் குணவதி கூறினாள்.

"வீரமார்த்தாண்டன் அடிக்கடி வெளியே தங்கியிருக்கவேண்டும். அச்சமயங்களில் யானிவ்விடம் வருகின்றேன். அவனுக்கு நம்சிநேகம் ஏன் தெரியவேண்டும்? இவ்வாறு சில காலங்கழிக்கலாம். பின் எல்லாவற்றிற்கும் பார்த்துக்கொள்ளலாம்'' என்றான் அரசன்.

"அவ்வாறு வஞ்சனைசெய்துகொண்டு எவ்வாறு இருத்தல் கூடும்? மனம் ஒருபாலிருப்ப யான் எவ்வாறு அவனை அன்புடன் பாராட்டவல்லேன்? அன்றியும் அரசர்க்குரியளாயபின் அற்பருக்கு உரியளாவேனே? அவனை அரண்மனைக்கு வாராவண்ணஞ் செய்யுங்கள்'' என்றாள் குணவதி.

"உடனே செய்தல்கூடாது. பத்துத்தினங்கள் நீயும் பொய்ம்மையன்பு அவன்பாற் பாராட்டித்தான் வரவேண்டும். பிறகு அவனை அரண்மனைக்கு வாராவண்ணம் வெளியேயே காக்கும்படி செய்கின்றேன்'' என்றான் அரசன்.

"ஆயின் தங்களிடத்து ஒருவரம் வேண்டுகின்றேன். அஃதாவது அவனை வருத்தக்கூடாது என்பதே.''

"ஏன் அவனை வருத்தவேண்டும்? யான் உன் இஷ்டப்படியே செய்கின்றேன்'' என்றான்.

அரசனும் மனமகிழ்ச்சியுடன் குணவதியினிடத்து மிக்க அன்புபூண்டு ஒழுகலாயினன். வீரமார்த்தாண்டன் தன்மனைவியை யடிக்கடி விட்டுப் பிரியவேண்டியதன் நிமித்தம் வருத்தப்பட்டான். என்செய்வான்? பாவம்!

இருபதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சருக்கை - இராமசாமி ஐயங்கார்.

காங்கிரஸ் மகாசபை.—IV.

(II - ம் சம்புடம், 448 - ம். பக்கத்தொடர்ச்சி.)

காங்கிரஸ் முதல் முதல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 1885 - வருஷம் இந்தியர் முழுதும் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் சென்று பயின்ற மாணவர்கள் 34,31,725-பெயர். பன்னிரண்டு வருஷம் சென்றபின் பயின்று வந்த மாணவர்கள் 43,20,727 - அதாவது நூற்றுக்கு 26-பேர் வீதம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி விஷயமாக இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் 1885-வருஷத்தில் ரூபாய் 2,37,434-செலவு செய்திருந்தார்கள். 1896-வருஷத்தில் 3,52, 65,296 -ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். கல்வி விஷயத்தில் செலவு முதலில் நூற்றுக்கு 62-வீதம் இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமாகியிருக்கிறது. பெண் கல்வியிலும் கவர்ன்மெண்டார் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆரம்பத்திலிருந்ததைப் பார்க்கிலும் இரண்டு மடங்கு அதிகமாய் பெண்கல்வி விருத்தி அடைந்திருக்கிறது. ஆங்கிலேயரும் மற்ற வெள்ளையரும் தற்காலத்திய நிலைமையை அடைந்திருப்பதற்கு அவர்களுடைய ஸ்திரீகளும் கற்றறிந்தவர்களாயிருப்பதுவே ஓர் முக்கியமான காரணம். இந்தியா தானிருக்கும் நிலைமையிலேயே யிருப்பதற்கு இத்தேசத்து ஸ்திரீகள் கல்வி யறிவில்லாமலிருப்பதுவே முக்கியமான காரணங்களுள் ஒன்று. பெண்களைக் கல்வியில் அபிவிருத்தியடையச் செய்யாமல் மடமையில் விருத்தியடையும்படி விட்டுவிடுவது மிகவும் நகைக்கத்தக்கது. பெண்கல்வி யில்லையாயின் ஒவ்வொரு ஜாதியின் தொகையும் அரைமடங்கு குறைந்துபோனதை யொக்கும். இப்படி யாதாமொரு காரணத்தினால் கல்வியை ஆதரவின்றிவிடும் ஒவ்வோர் ஜாதியும் கடைசியில் க்ஷீணதிசை யடைவதில் ஐயமில்லை. பூர்வீகத்திருந்த இந்தியர்களும், பெண்கல்வியை மேன்மையாகக் கொண்டார்களே யன்றி வேறில்லை. ஆடவர், மகளிர் இவ்விருபாலார்க்கும் கல்வி இன்றியமையாத தென்பது,

" குஞ்சியழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சளழகு மழகல்ல—நெஞ்சத்து

நல்லம்யா மென்னும்நடுவு நிலைமையால்
கல்வியழகே யழகு."

என்னு மூதுரையாற் போந்த விஷயமே. அக்காலத்திலேயே பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க வேண்டு மெனும் எண்ணமும் முயற் சியு மிருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறபோது, இப்போது பெண்கல்வி யில் அதிகக் கவனம் வைத்தல் ஆவசியகமென்பது நாம் நாடோ றும் கற்றும் கேட்டும் பார்த்தும் வருகிற விஷயமல்லவா? கவர்ன் மென்டார் தாம் பெண்கல்வியில் எடுத்துக்கொள்ளும் சிரமத் தோடு சுதேசிகளும் இதில் கவனம்வைத்து விருத்தி செய்தல் மிக வும் முக்கியமான காரியம்.

கல்வி விருத்தியும் அதைச்சார்ந்த விஷயங்கள் விருத் தியாகத்தக்க ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. முற்காலத்தில் கற்றறிந்த சிலருக்கும் தத்தம் சமாசாரங்கள் தெரிவித்துக் கொள் ளுதல் மிகவும் அருமையாயிருந்தது. 1854-வருஷத்திற்கு முன்னர் தபால் ஓரிடமிருந்து மற்றோரிடம் போக வேண்டுமானால் மயிலு க்குத்தகுந்தபடி தபாற்கூலி கொடுக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அ துமுதற்கொண்டு ஒரு கடிதம் கன்னியாகுமரியிலிருந்து இமாசலத் திற்குப்போக வேண்டுமானாலும் சரி, அல்லது, இந்தியாவில் மற் றெவ்விடங்களுக்கும் போனாலுஞ்சரி தபாற்கூலி ஒரே விதமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுளது. 1880-வருஷந்தான் தபாற்கார்டு உபயோ கத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. மணிஆர்டர் அதாவது தபால் மார்க்கமாகப் பணம் அனுப்புதல் 1862-வருஷந்தான்நடவடிக்கை யில் வந்தது. இந்தியாவில் 1854-வருஷம் இருந்த தாபாலாபீசு களினும் இப்போது ஒன்பதினாயிரம் அதிகமாயிருக்கின்றன. வாரத் துப்போக்கான தபால்கள் பதினெண் மடங்குக்கு அதிகமாக வேயிருக்கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் பார்க்கும்போது கல்வி முன்னிலும் இப்போது எவ்வளவு விருத்தியடைந்திருக்கிறதென் பது தெரியவரும்.

சென்னையில் 1887-ம் வருஷத்தில் நடந்த மூன்றாவது காங்கிர ஸில்வரும்படியின் பேரில் வரி *சரியாகப் போடவில்லை யென்றும், வருஷத்தில் 1,000-ரூபாய்க்குக் குறைந்தவருமானத்தின் பேரில் வரி போடுவதை நிறுத்தவேண்டு மென்றும், அதற்கும் அதற்கு

* Income-tax.

மேற்பட்ட தொகையின் பேரிலுந்தான் வரி போடுதல் வேண்டு மென்றும், அதனல் வரும் வரவு நஷ்டத்தை மற்ற அநாவசியமான செலவுகளைக் குறைத்துச் சரிபடுத்திக்கொள்ளலா மென்றும், அப் படியும் குறைவு வந்தால், சீமையிலிருந்துவரும் பருத்திநூல் வஸ் திரங்கள் முதலியவைகளுக்கு இறக்குமதி வரி போட்டு வரும்படி குறையா வண்ணம் பார்த்துக்கொள்ளலா மென்றும், தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. இது விஷயம் காங்கிரசில் இதுவரை பத்து த்தரம் பிரஸ்தாபம் செய்யப்பட்டுளது. ஆயினும் இது வரையில் இதுவிஷயத்தில் கவர்ன்மென்டார் யாதொரு ஏற்பாடும் நடத்தவில்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் தகுந்த ஏற்பாடு செய்வார்க ளென நம்புகிறோம்.

1886-வருஷம் கல்கத்தாவில் நடந்த இரண்டாவது காங்கிர ஸில், கிரிமினல்சேஸ் செஷன் விசாரணைக்காலத்து ஜூரிகளுடைய அபிப்பிராயம் தெரிந்து தீர்மானம்சொல்லும் வழக்கம் தற்காலத் தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இடங்களைத் தவிர மற்ற விடங்களிலும் பரவச்செய்தல் ஆவசியகமென்று தீர்மானம் செய்தார்கள். இது விஷயத்தைக் குறித்தும் காங்கிரஸில் பத்துத்தரம் பிரஸ்தாபித் திருக்கிறார்கள். கவர்ன்மென்டாரும் எவ்விடத்தில் இதைப் பர வச்செய்யவேண்டுமோ அவ்விடங்களில் நாளடைவில் இவ்வழக் கத்தைப் பரவச்செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

இந்தியாவிலுள்ள சர்வகலாசாலைகளில் மாணவர்களைப் பரீ க்ஷை மாத்திரம் செய்து பட்டங்கொடுக்கிறார்களே யொழிய, சீமை யில் நடப்பதுபோல பலவிஷயங்களையும் தாமே கற்பிக்கிறார்களி ல்லை. எந்தச்சட்டத்தினல் ஈண்டுள்ள சர்வகலாசாலைகள் ஸ்தா பிக்கப்பட்டனவோ அந்தச்சட்டத்தைச் சீர்திருத்தஞ்செய்து, இந் தியாவிலிருக்கும் சர்வகலாசாலைகளை யெல்லாம் இவ்விஷயத்திலா கிலும் சீமையிலிருப்பனபோல் செய்யவிக்க வேண்டுமென்று 1896-வருஷத்தில் கல்கத்தாவில் நடந்த பன்னிரண்டாவது காங்கிரஸில் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. இதைப்பற்றி கவர்ன் மென்டார் இன்னம் தகுந்த எற்பாடு செய்யவில்லை. இத்தகைய ஏற்பாட்டினல் வரும்பயனை அடைதற்குறிய வேறுவிதமான ஏற் பாடு ஒன்று இவ்வருஷத்தில் நடந்திருக்கின்றது. பம்பாய் இராஜ தானியிலிருக்கும் டாடா என்பவர் இதுவிஷயத்தைக் குறித்து

அதிக திரவியசகாயஞ் செய்துளர். கவர்ன்மென்டாரும் அதைப் பெற்றுத்தாங்களும் தகுதியாய்ச்செலவுசெய்து விசேட வாசிப்பை விருத்திசெய்து நூதன * ஸர்வகலாசாலைக்கும் ஓர் கவுரவம் ஏற்படுத்தி, அதில் வாசித்துப் பட்டம்பெறும் இந்தியர்களால் இந்தியாவை அதிகமாய் எவ்விஷயத்திலும் விருத்திசெய்ய வேண்டுமென்பது கவர்ன்மென்டாருடைய எண்ணமாயிருக்கிறது. இதைச் சார்ந்த ஏற்பாடுகளெல்லாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேறுமென்றெண்ணுகிறோம்.

(இன்னும்வரும்,)

கல்குளம்-குப்புசாமி முதலியார்.

ஆசாரவிளக்கம்.

சூத்திரம் - 2.

உயர்குலத்திற் பிறந்தானொருவன் அசுத்ததேகம் அசுசியுடை அசுத்தவிடப்பயிற்சி தீயாகாரம் தீயார்புணர்ப்புகள் களவு கொலையாதிய தீநடையும் உளனாகில் ஆசாரசம்பன்னரும் ஏனையரும் அவனைப்பார்க்கவும் அணுகவும் அருசியுடையராய் விலகுவர்; நீசருமிகழ்வர். அவன் நோயும் மனத்துன்பமு மிழிவு மிடையறாதடைவன். இழிகுலத்திற் பிறந்தானொருவன் சுசிநல்லாகாராதி கொளல் நல்லுடை நல்லிடப்பயிற்சி நல்லவர் சேர்க்கை அறம் பொறை தயை மெய்ம்மை இன்சொல் ஐம்புலனடக்கல் முனியாமை கொல்லாமை கள்ளாமை கல்வி தெய்வபக்தியாதிய நன்னடை யுளனாகில் அன்னோனை எத்தகை யுயர்வருணத்தாரும் உயர்நிலையினரும் விரும்பிப் புகழ்ந்து கொண்டாடா நிற்பர். அன்னான் தேகபலமும் சுகமும் மனமகிழ்ச்சியும் ஆறுதலும் செல்வமுங் கீர்த்தியும் அடைந்து நீண்ட சுகவாழ்வையடைவன். உள்ளபடி கூறி லன்னான் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனும் புருடார்த்தங்கண் முற்றுமடைவன். இவை நம்மநுபவத்துங் கண்டனவே ஆகலின் அவாவிய பொருண் மாத்திரமன்றி ஆயுள்நோயின்மை சுகம் மகிழ்ச்சி அறிவு தவமாதிய பலநன்மைத்தொகுதிகளையொருங்கே தரும் கற்பதருக்களாகிய சதாசாரங்கள் யாவரும் வேண்டத்தக்கனவேயாம். இவை "ஒழுக்க முயர்குலத்தினன்று" என்றசுருதியினும், விநாயகபுராணத்தில்,

"தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ ரொழுக்கத்தால்
வீழ்ந்த வொழுக்கத் தாரிழிவர் மேலாம் வருணத் துதித்திடினுஞ்

---

* Post-Graduate University.

சூழ்ந்த துணையாஞ் சிறப்பின்பஞ் சுரக்த மதனு லுயிர்தனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோம்பிடுக வழுக்கி னிடும்பை யேதருமே"

என்ற வசனத்தானும் வற்புறுத்தப்படும்.

மிருகம் பக்ஷி ஜெந்துக்களினுணர்வு.

உடலைப்பேணல் உயிரைப்பேணல் இரைதேடல் உண்ணல் தண்ணீர் குடித்தல் தன்னினம் பேணல் தன் சிசுவைப் பேணல் நித்திரை புணர்ச்சி ஆசை அச்சம் வெகுளி அன்பு இன்பதுன்பமறிதல் இவற்றினில் மனிதரும் மிருகங்களும் சமமேயாம். பரோபகாரம் சுசிகுளித்தல் நன்றியறிதல் எஜமான்கட்டளைப்படி நடத்தல் ஞாபகசக்தி கற்பித்தனசெயல் கற்பித்தனகூறல் தம் மினப்பாடையறிதல் முன்னுணர்தல் முதலிய பகுத்தறிவும் நன்னெறியும் ஆசாரமும் பல மிருகம் பக்ஷி ஜெந்துக்களுக்கு முண்டு.

உதாரணங்கள்.

குருவி :—வலியானென்ற கரிக்குருவி உருவம் பலங்களிற்சிறிதேயாயினும் அறிவினும் ஊக்கத்தினும் பருத்த உபகாரசித்தமும் பகுத்தறிவு முடையதாம். அஃது இராஜாளி கருடன் முதலிய பெருத்தபக்ஷிகளையும் அலக்ஷியம் செய்யும். படைகுருவிகள் பெருங்கூட்டமாய்க் கதிர்ப்பயிர் அல்லது பழுத்த மரங்களிற் கூடியிருந்துழித் தானே ருன்னதவிடத்து வைகி நான்கு பக்கங்களிலும் வேவு பார்த்திருந்து அக்குருவிகளை யடித்துக்கொல்லும்; இலகுடு இராஜாளி வல்லூறு முதலிய பக்ஷிகள் வருவதைத் தெரிந்து இன்னின்ன வருகின்றனவென்று வெவ்வேறு சப்தங்களாற்சொல்லும்; அச்சத்தங்கேட்ட வுடன் படைகுருவிகள் திடீரென்று கலைந்தோடி விடுகின்றன. அல்லது அடுத்துள்ள மரப்புதர்களி லொளித்துக்கொள்கின்றன. புறு முதலிய பக்ஷிகள் பூமியில் மேய்ந்துகொண் டிருக்குங்காற் பாம்பு காட்டுப்பூனை வருவதைக்கண்டு தன் பாடையாற் கூறும். அதுகேட்ட பக்ஷிகள் உடனே பறந்து தப்பிக்கொள்கின்றன. இங்ஙனம் பக்ஷிகளுக்கு வரும் விபத்துக்களை மீகாமன்போ லதிநுட்மாயோர்ந்து அறிவித்து ரக்ஷிக்கும் பரோபகார சிந்தையும் இரக்கமும் ஜெந்துக்களின் றன்மைக ளறியுமறிவும் விஷயங்களையறிவிக்கும் பாஷாஞானமும் இன்ன பக்ஷியால் அல்லது ஜெந்துவாற் றீங்குண் டென்றறியும் பகுத்தறிவும் கரிக்குருவியால் விளங்கக் காண்கும். இக்குருவியின் சத்தங்களைச் செவியுற்றுக் கவனித்து அஃது இன்னின்ன சொல் இன்னதென் றதன் பாடையாலோர்ந்து எதிர் பார்த்திருந்து படைகுருவி இராஜாளி முதலிய பக்ஷிகளைப் பிடிக்கும் பக்ஷி வேட்டம் வல்லுநர நேக ரிக்காலத்து முளர். அன்னவருள் எட்டயபுரம் குறுநிலமன்னர் வம்சத்து மேலரண்மனை ஸ்ரீவெங்கடேசுரெட்டுப்பாண்டியன் என்பார் குறிக்கத்தக்கவராவர்.

காக்கை:— தன் குஞ்சுகளுக் கிரைதேடித்தரும். ஆகார மெதிர்ப்பட்டுழித்தன்னினத்தை அழைத்துடனிருந் துண்ணும். தன்னினத்துக்கு மரணம் வந்துழிப் பெருங்கூட்டங்கூடிக் கரைந்தழுது விசனங்கொண்டாடும். நீரிற்குளித்துச் சரீரமிறகுகளைப் புனிதப்படுத்திக்கொள்ளும். தனக்குத்தீங்கு செய்வாரை அறிந்து தான்றப்ப முயல்வதோடு தன்னினத்துக்கு மறிவிக்கும். ஆதலாற் காக்கைக்கு ஆகார நித்திரை புணர்ச்சியோடு தன்னினம் பேணல் விருந்தோம்பல் சரீர சுத்திக்காகக் குளித்தல் தன்னினத் துயருக் காற்றாது வருந்தல் முதலிய நல்லொழுக்கங்களு மாசாரமுமுள.

நாய்:—தன் எஜமான் சொத்துக்களை யந்நியர் கவராது காக்கும் தனக்கொருகா லாகார மீந்தாரிட மாயுள்காறும் அன்புபாராட்டும். தனக்கு அன்பர்களைக் கண்டெரியாத நிசியிலும் போய்த் தான்றெரிந்து அன்பு காட்டும். தன்னை வளர்க்கு எஜமானன் அடிக்கினும் கூரியவேலாற் குத்தினும் உயிருள்ள மட்டும் நன்றி பாராட்டுதலன்றி யெதிர்த்துத் தீங்கு செய்யாது. தன் எஜமானன் வீட்டிற்றான் செல்லுமிடஞ் செல்லாவிடங்களை யறிந்து கிரமந்தவறாது நடக்கும். உடையான் மூன்று நான்கு அடுக்குமாடி வீட்டின் மேலிருக்கினும் தான் கண்ணாற் பாராமலேமோப்பத்தாலிருக்குந் திசையறிந்து அத்திக்கிற்கிட்டி நின்று அன்புகாட்டி வாலாட்டித் தாவும். தனக்குயிர்போவதானாலு மிலட்சியம் பண்ணாது. உடையான்கட்டளைப்படி செய்யமுந்தும். ஆதலின் நாய் நன்றி உடையாற்பணிதல் ஞாபகம் வீரம் மோப்பத்தாலறிதல் ஆதிய நற்குணங்களி லெந்தமனிதனையு மேற்கொள்ளும்.

எறும்புகள் :—தூரத்திலுள்ள தம்மாகாரங்களை மணத்தாலறிந்து தம்மினத்துக்கறிவித்துக் கூட்டமாய்க்கூடிக் கொண்டுபோய்த் தம்மிடம் சேர்க்கின்றன. ஆகாரம் பெருந்துண்டாயிருக்கும்பொழுது ஒன்றிரண்டாற் கொண்டுபோகக் கூடாதிருந்தால் அஃதறிந்துபலவொன்று சேர்ந்திருக்கின்றன. சாரிபோமெறும்புகள் தம்வழியிற் றீங்குநேரிட்டால் திரும்பிப்பின் வருமெறும்புகளிடந் தம்பாஷைபாலறிவிக்க வவை மற்றவைக்கறிவிக்க விவ்வாறு குழு முழுதுணர்ந்து திரும்பிச் செல்லும். தங்கட்காகாரமல்லாத தீயபதார்த்தங்களையறிந்து அவைகளைப் புசித்தலையு மணுகலையு மொழிகின்றன. தமக்கினிய நெய் தேன் வெல்ல முதலிய வைகளோடு விஷமான தீயபதார்த்தங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கினும் அவற்றினையறிந்து தவிர்க்கின்றன. பின்வரப்போகிற மழையைக் காற்றின் சீதோட்டணத்தாலுணர்ந்து மழைநீராற் றீங்குறாவழிதேர்ந்து தம்முட்டைகளோடும் க்ஷேமித்து வைத்த ஆகாரங்களோடுஞ் சென்று வசிக்க முயல்கின்றன. தம்மிற் பெரியார் விதித்தபடி செய்யும் பயபத்தியும் ஒழுக்கமுமுடையன. ஒற்றுமையுடையன. ஒன்றுக்கொன்று சிநேக வாச்சல்யமுடையன. இவை தந்தேகத்துக் கொத்த நல்லாகா

ரங்கொளல் சேர்த்தல் ஒற்றுமை தம்மவர்க்கன்பு முன்னுணர்வு பாஷை முதலிய பகுத்தறிவுகளுடையன.

பட்டுப்பூச்சிப் புழு:—தான் புழுவடிவு நீங்கி அழகிய பக்ஷிவடிவாவதற்கு வேண்டிய 45-முதல் 90-நாள் வரை தனக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை ஒருங்கேயுண்டு பருத்துத் தன்வாயினின்று தான் கொண்ட ஆகாரத்தைப் பருநூல் சிறுநூல் பசையாக்கி வெளிப்படுத்திக் கோழிமுட்டை போன்ற கூடமைத்து அதனுட்பகுதியிற் சென்று வழியடைத்து உட்பகுதியிற் காகிதம் போன்ற மிருதுவான வுட்கவசமிட்டுத் தானிருத்தற்கு மிருதுவான பஞ்சுமெத்தையிட்டு வசித்து மீதமுள்ள ஆகாரத்தைத் தனக்காகாரமாக்கி அழகிய பறவை வடிவானவுடன் கூட்டைப்பீறி வெளிப்பட்டுத் தேன் இலை முதலிய இரை தேடியருந்தி பெச்சத்தோடு இலைகளில் முட்டையிடும். அது பொறித்துப் புழுவா யிரண்டாவது ஜன்மமாகிய பறவையாவதற்கு மேற்கூறியவாறு புரியும். தம்பலப்பூச்சிப்புழு என்னப்படும் இதற்குப் பின்னறிவும் நுணுகிய சிற்பத்தொழிற்றேர்ச்சியும் சுகாகாரந் தேடலுமாகிய வுணர்வுகள் மலிந்துகிடக்கின்றன. (அவை யறிவன்று இயல்பெனில்:—ஒன்றுக்கொன்று காரண காரியங்களாகிய இவ்வளவு பிற்பிரயோசன காரியங்களைத் தனக்கென வோருணர்வின்றி யியக்குவாருமின்றி அஃது நடத்தல் கண்கூடாகலிற் பின் முன் ஞேர்ந்த வோர் முற்றறிஞன் ருேன்ருதிருந்து இயக்கினாலன்றி நிகழாதெனத் தெள்ளிதிலோரக் கிடந்தமை காண்க.)

குரங்குகள் பல வறிவுகளோடு தன் சிசுப்பேணல் தனக்கனியாயஞ் செய்தாரை யெதிர்த்தடித்தல் ஏலாதேல் காப்பாரை யறிந்து தன் குறைகளைச் செய்கைகளாற் கூறல் உடையான் கற்பித்தன செயல் முதலிய விசேடஞானங்களுடையன. இங்ஙனமே வானம்பாடி கிளி தேனீ தூக்கணம்புள் நாகணவாய்ப்புள் யானை குதிரை திகைப்பூச்சி முதலியன பல விசேடஞானங்களுடையன. அற்பவாயுளையுடைய கண்செவியாதி யிந்திரியங்களற்ற சில புழுக்கள் வேறு ஜெந்துக்கள் தன்னைப்பிடித்து வருவதைக் காற்றினசைவாற் பரிச மூலமாயறிந்து தப்பியுய்ய முயல்கின்றன. ஞெண்டுகள் வளைதோண்டி யளறு கொழிக்குந் தன்மையாலும், தவளைகள் அரற்றுஞ் சப்த பேதத்தாலும், கொக்கினம் படையேறலென்ற கரைசாருந் தன்மையாலும், ஆடுகள் கிடைகொளா தியங்குந் தன்மையாலும், அவைகள் மழையை முன்னறிந்த வுண்மையை விளக்குகின்றன. அவ்வமையங்களின் அவைகள் செய்யும் செயல்களின் சின்ன பேதங்களாகிய அறி குறிகளா லறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் பழகிய வுழவரும் ஆயருமுளர். இங்ஙன மெத்தகை மதிநுட்பமுடைய கல்வி வல்லுநரும் முன்னறிதற் கரிய வரவையிலேசினீர் அநிலங்களின் சீதோட்டண விபக்க பேதங்களால் அறியுமதியதிமதுகை வலவனுதி பிராணிகளுடையன. வாயுமானியான் மழையாதியறியும் வாயு

தத்வ சாத்திரிகளும் மழையாதி யுண்டாமிடம் வரைவுபடுத்தி நிச்சயிக்க வேலாமை யநுபவித்துக்காண்டும்.

இனித்தாபரமாகிய * தடியுண்டரும் இலையில் வேறு பதார்த்தங்கள் வைக்கப்பட்டால் நெகிழவிட்டுக் குருவிகள் உட்கார்ந்தால் ஒட்டிக்கொண்டு இலைமுகிழ்த்து அதன்றசையை மாம்சபேதிபோற் கரைத்துட்கொண்டு ப சையற்ற வென்பு இறகு எச்சம் இரைகளைவிரித்து விடுக்கின்றது. கொடிகள் தமக்காதாரங் கண்டு பற்றிப்படர்கின்றன. ஜலம்பால் எண்ணெய்களை வேரி லூற்றினால் தம்வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய சத்துக்களை யுட்கொண்டு கரிவாயு வையுமுட்கொண்டு பருக்கின்றன. தம்வளர்ச்சிக்கு வேண்டாத மற்ற சத் துக்களைத்தவிர்க்கின்றன. ஸ்பரிசமறிந்து உட்டண சீதளங்களால் வாட்டங் கிளர்ச்சிகளை யடைகின்றன.

இங்ஙனம் ஓரறிவுயிர் முதல் ஐயறிவுயிர் வரை யுள்ள வெல்லாவுயிர்க ளும் தம்முடல் விருத்திக்கும் சுகத்துக்கு மாவன விரும்பி யாகாதன வெறுக் கின்றன. ஐயறிவோடு விவேகமு (பகுத்தறிவு) முடைய மானுடர்க்குரிய சுசிநெறி யாசாரங்களும் விருத்தி சுகங்களுக்காவன கொண்டு ஆகாத ன்வெறுப்பனவேயாம். மிருகம், பக்ஷி, கிருமி, கீடாதிவுயிர், கணம், உடற்கு விருத்தி சுகங்களைப் பயக்கும் நல்லாகாராதி விரும்பிக் கெடுதியினின்று தப்பமுயல்வதால் எல்லாவுயிர்களையுந் தம்பிரயோசனத்துக்காகப் பெற்ற வைசுவணத்தையும் வயப்படுத்தஆளும்வன்மையுமேலானஞானமுமுடைய மானிடர்ச்கவை (விருத்திசுகங்கள் பயக்குஞ் சதாசாரங்களை) எவ்விதத்துந் தவிர்க்கக்கூடாத மிக்க வத்யாவசிய மென்பது நிர்ப்பாதித சித்தாந்தம். ஆகவே சதாசாரங்கள் இந்தேயத்தார் இவ்வகுப்பார் இச்சாதியார் இத் தன்மையார் இந்நிலைமையார் இக்காலத்தார் இப்பிராயத்தார்களுக்கே வுரியனவென்று பிரித்துக் குறிக்கக்கூடாத இன்றியமையா மானுடயாக் கைபெற்றுரனைவர்க்கு முற்றதுணைத் தொகுதியாமென்பது தெளிவு.

(இன்னும்வரும்)

விருதை - சிவஞானம்.

இந்தியாவி லிரும்புவேலை—II.

---

12. பஞ்சாப்பில் நாதன் ஸமஸ்தானம்:—இதனை ஆளும் சுதேசவரசர் சிர்மூரில் விசேஷத்திரவியச் செலவிட்டு ஐரோப்பிய யந்திரசாதனங்களைச் சேகரித்து இரும்பு வேலைச்சாலையை ஸ்தாபித்தார். 1890-ம் வருஷத்தில் மாட்சிமை தங்கிய வைஸ்ராய் அவர்கள் வந்திருந்து ஆடம்பரத்துடன் வேலைப்பிரவேசம் செய்யப்பட்டது.

---

* தடி=மாம்சம்

13. **கம்மோன் இரும்புக்கனிகள்.** 1855-ம் வருஷத்தில் கோர்ட் - ஆவ்-டிரக்டரஸ் ஜான் ஹென்வுட்டை அனுப்பி கம்மோன் இருப்புச் செப்பு மண்ணைப் பார்த்து ரிபோர்ட்செய்யச் சொன்னார்கள். இந்தியாவின் வடக்குப் பக்கத்தில் எவ்வளவு உற்பத்தியாகக்கூடும் என்று சோதிக்க ஈஸ்ட் இந்தியா ரெயில்வே கும்பனியர் மிஸ்டர் ஸோவர்பி-யை நியமித்தனர். $15\frac{1}{4}$ லக்ஷம் செலவிட்டு வேலை செய்தால் வருஷம் 1 - க்கு 1300 டன் தண்டவாள இரும்பும், 3500 டன் அடித்த விரும்பும் உற்பத்திசெய்யலாம், அதனால் முதல் பொருளுக்கு 100 - க்கு $6\frac{1}{2}$ வட்டி கிட்டும், என்ற யோசனை - 1856ம் வருஷத்தில் ஜெனரல் ஸ்டராசியால் செய்யப்பட்டு வெளியாயிற்று. 1857-ம் வருஷத்தில் இந்த வேலைக்கு மிஸ்டர் ஸோவர்பியை கவர்ன்மெண்டார் நியமித்தனர். 1860 - ம் வருஷத்தில் கட்டுப்படியை மாத்திரம் கவர்ன்மெண்டார்க்குக் கொடுத்துவிட்டு இந்த வேலையை ஒரு கம்பெனியார் எடுத்துக் கொண்டனர். அப்புறம் வேலை திர்ப்தியாய் நடவாது, வேலை தோற்றுப் போன காரணம் தெரிவிக்க டாக்டர் ஓல்டாம் நியமிக்கப்பட்டனர், வேலை செய்தவற்கு வேலை தெரியாமல் தாறுமாறுப்ச் செலவாய் நஷ்டம் நேரிட்டது எனத்தெரிய வந்தது. 1862 - ம் வருஷத்தில் டேவிஸ் கம்பெனி, ட்ரம்மண்ட் கம்பெனி, என்ற இரண்டு கம்பெனியார் அதுவரையில் வெவ்வேறாய் வேலை செய்தவர்கள், கலந்து கம்மோன் இரும்புவேலைக் கம்பெனியெனப் பெயர் வகித்தனர். கவர்ன்மெண்டார் லைஸன்ஸு கொடுப்பதாய்ச் சொல்லியிருந்து, அந்த லைஸன்ஸு பிறக்க இரண்டு வருஷம் பிடிக்கவே, முதல் கிளம்ப அட்டிப்பட்டு, கம்பெனியார் வேலை நிறுத்தும்படி யாயிற்று. 1877 - ம் வருஷத்தில் கவர்ன்மெண்டார் திரும்பியும் முயற்சித்து விசேஷச் செலவிட்டும், சீர்ப்படவில்லை.

14. பீரங்கி பட்டாளங்களுக்குக் குண்டு முதலானவை செய்ய எஃகு வேலை நடத்தக் காஸிப்போர்ப் பண்டசாலையில் கடைசியாகக் கவர்ன்மெண்டார் பார்த்ததில், காரியம் முழுதிலும் கைகூடி வந்ததெனப் பயனியர்ப் பேப்பரிற் கண்டிருக்கிறது.

இராணுவச் சௌகரியங்களை யோசிக்குமளவில் இந்திய கவர்ன்மெண்டார்க்குத் தத்தம் இஷ்டப்படி யுத்தப்படை குண்டுசாமான்கள் கிடைக்கப்போகவிருப்பது அவசியம் என யார்தான்சொல்லமாட்டார்கள். கவர்ன்மெண்டார் தாம்சொந்தமாய் நடத்துகிற ரெயில்பாதைகளுக்கு வேண்டிய வண்டிசாமான், மற்றும் சாமான் இவற்றைச் சேகரித்துக்கொள்ள கவர்ன்மெண்டார் சுவாதீனப்பட்ட இரும்புவேலைஸ்தானம் இருக்கவேண்டாமா? அஃது இலாபமாகாதா? அப்படி இரும்புவேலை கவர்ன்மெண்டாரால் சொந்தமாய் நடத்தினால், ஊர்க்குடிகளுக்கு இரும்புவேலை யிருப்பதையும் வாங்கி நடத்தலாமே, இலாபந்தானே, அப்படியே சர்க்கார்வேலை, குடிவேலை எல்லாம் கலந்துபோகும்படி அகத்தியம்நேரிடும்.

தாராளமாய் இரும்புவேலைசெய்யக் குடிகளும் கவர்ன்மெண்டாரும் பண்ணினயெத்தனங்கள் இன்னின்ன, அப்பிரயத்தினங்கள் எப்படிமுடிந்தன என்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் தெரிவித்தனம். இதனைப்படித்துச் சிந்திப்பார்க்கு இவைகள் தோற்றுப்போனதற்குக் காரணம் ஏற்படுவதாவது என்னவென்றால்:—

1. காரியத்திற்கு வேண்டியமட்டும் முதல் வைக்கப்பட்டு வேலை தொடங்காதது, குடிகள் சேர்ந்தகம்பெனிகளுக்கு வேண்டிய முதற்பொருள்கிடையாமல் அசைந்தது.

2. நல்லவிறகுகிடைக்காமலும், கிடைத்தால் கட்டுபடி விசேஷப்பட்டது.

3. வேலைசெய்ய நியமித்தஸ்தானங்கள் சுளுவில் போக்குவரத்து ஆகும்படிக் கடலுக்காவது ரெயிலுக்காவது நெருக்கமாய் இல்லாமற்போனது.

4. கவர்ன்மெண்டார்க்கு நிலையான உறுதிப்பாடின்றி, இலாபத்தின்மேல் எண்ணம் அடிக்கடிவந்து புத்திகலைந்து வந்தது.

5. சோதனை யத்நங்களுக்கு ஏற்பட்ட வேலைக்காரர்களிடத்தில் வேண்டியமட்டும் சாமர்த்தியமும் புத்திசாலித்தனமும் வேலைநடத்துவிக்கும் திறமையும் இல்லாமற்போனது.

6. துரைத்தன ஒழுங்குப்படி வேலைநடத்துவதிற் கச்சேரியிற் சாவகாசப்பட்டு உத்தரவுகள் கிடைக்கும்படியிருந்தது. சோதனைப்பிரயத்தனங்கள் நடந்தகாலத்துக்கு மட்டுமாவது பொருள் ஒத்தாசைசெய்தோ, வட்டிக்கு உத்தரவாதமாக நின்றோ, உபகரிக்கக் கவர்ன்மெண்டார் சம்மதப்படாமற் போனது. யத்நங்கள் பிசகிப்போனதற்குக் காரணங்களை ஊன்றிப்பார்த்தால் சாக்கிரதையாயிருந்திருந்தால் அந்தப்பிசகுகள் சம்பவித்திராவெனத் தெரிகிறது. கடல்வழியாயும், நிலத்துவழியாயும் போக்குவரவுக்கு இருந்த சங்கடங்கள், பிற்பட்டு நாளது தேதியில் நீங்கியுள. போக்குவரவுச்சுளுவுகள் எவ்வளவோ ஏற்பட்டுப்போயிருக்கின்றன.

கனிவேலைக்குச் சோதனைக் குத்தகைகளும், வேலை நடத்தக் குத்தகைகளும், கொடுக்க கவர்ன்மெண்டார் யோசனை செய்திருப்பதில், குத்தகைபிடிப்பார்க்குத் தைரியம் பிறக்கும்படி பாரி யோசனை யில்லையென, பயனியர் சஞ்சிகைகள் புதிதாய் வெளிவந்தவற்றில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. சொல்ப விஸ்தீர்ணத் தாவுகளுக்குச் சொற்பக் கெடுவுக்குக் குத்தகை விடும்படி யோசனை செய்வதைவிடச் சும்மாவிருக்கலாம். வேலையைப்பாரியாய்நடத்துவதானால் 50-வஷத்துக்குக் குறையாமல் நீண்ட கெடுவிதிக்கவேண்டும். 25லக்ஷம் முதலுக்குக்குறையாமல் முதல் சம்பாதிக்கப் பெறுவார்க்கே இவ்வுபகாரங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கம்பனிகள் ஏற்படும்

பக்ஷத்தில், சர்வேவேலை, முந்திய சோதனை வேலைகள் விவரமாய் நடத்தக் கவர்ன்மெண்டாரே சொந்தமாய் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தம்மிடத்து அநுபோகசாலிகளான உத்தியோகரும் கம்பனியாரிடத்து அத்தகைய உத்தியோகரும் கலந்து வேலைபார்க்கவேண்டும், வைநாட்டிவ் தங்கச்சுரங்கவேலை இவ்வாறு நடைபெற்றது. மோசக்கருத்து இல்லை யோக்கியக்கருத்தே கம்பனிபார்க்கு உளது, ஏற்பட்ட வேலைக்காரரும் இனப்பட்டவர்தான், எனக்கவர்ன்மெண்டார்க்குத் தீரத்தெரிந்தபின், ரயில்வேகம்பனியார்க்குக் கவர்ன்மெண்டார்நடத்திய பிரகாரமே, நேரவேலை ஆரம்பித்தற்கு முற்பட்டு சோதனையும், யத்நங்கள் மாத்திரம் நடந்துபோம் காலங்களுக்கு யோக்கியமான வட்டி போட்டுக் கொடுக்கக் கவர்ன்மெண்டார் பாத்தியப்பட வேண்டும், இம்மட்டு வட்டி ராசிக்குமேல் இலாபம் கிடைக்கும் பக்ஷமானால் தமக்கு இலாபத்தில் பங்கு வேண்டுமென்னும் பாத்தியத்தைக் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கைப்பொருள் நெருக்கமுறும் வேளைகளில் கம்பனியார் தம் சொத்து, யந்திர சாதனங்கள் இவற்றின் ஈட்டின் பேரில் டிபென்சர் கடன் குடிகளிடத்தில் வாங்கவோ, அல்லது கவர்ன்மெண்டார் தாமே கடன் உதவவோ, வேண்டும். குறித்த கெடுவுக்குள் யோக்கியமாய் வேலைநடத்தும்பக்ஷத்தில், கம்பனியார் பெறும்நிலங்கட்குக்கிரயம்கேட்கக்கூடாது. கம்பனியார்க்குக்குறைந்தபக்ஷம் இவ்வளவு இலாபம்தேறுகிறவளையில் சர்க்கார் மகிமை யாவது அபராதமாவது விதிக்கிறதில்லை என் நிபந்தனை வேண்டும்.

கம்பெனியார் உற்பத்தி செய்யும் இரும்பில் இவ்வளவு இரும்பு இன்ன விலைக்குத் தவறாமல் சர்க்கார் கிரயத்துக்கு எடுக்கிறது என ஒப்பந்தம் வேண்டும். இங்லண்டில் கடைவிலை, கப்பல்கூலி, இறக்கும் கூலி, பண்படும் இடத்துக்கு எடுகூலி, இன்ஷூரன்ஸு எக்ஸ்சேஞ்ச்செலவு இவற்றைச் சேர்த்து கணக்குப்பார்த்து, கம்பனியாரிடத்தில் இரும்பு வாங்குவதில் அக்கணக்குப்படி இலாபம் தேறுகிறதா எனத்தெரிந்து அதற்குத் தக்கபடி விலை கொடுக்கச் சம்மதிக்கவேண்டும். அடிக்கடிச் சித்தம் மாறாமல் இருக்கும் பொருட்டு வர்த்தகக் கைத்தொழில் இலாகா ஒன்று அதற்கென்று வேறேபாய் கவர்ன்மெண்டில் ஏற்படவேண்டும். இப்படிப்பட்ட விவகாரம் பாரி வேலைகளுக்குத்தான் நடத்தப்படவேண்டும். திடமாய் இரும்பு மண், மலிவாய்விறகு, மலிவாய்ச்சுண்ணும்பு சாரங்கள், போக்குவரவுச் சுளுவு, விலைப்படும் இடம் அருகாமையிலிருக்கும் சௌகரியம், இப்பேர்ப்பட்ட சங்கதிகளுக்கு அனுகூலமான இடங்களை கவர்ன்மெண்டாருடைய அநுபோகசாலி உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்க, அவ்விடங்களைவிட்டு வேறு இடங்களில் இந்தவேலை நடக்கலாகாது. ஒதுப்புறமான இடங்களில் நெருங்கிய காடுகளுக்குச் சமீபத்தில் கட்டைக்கரியாலேயே நடத்தக்கூடிய சொற்ப

வேலைக் கிரமங்களுக்குப் பிரத்தியேகமான விவகாரங்கள் நடக்கவேண்டும்.
இக்கீழ்த்தரக் குத்தகை பிடிப்பார்க்கு, கவர்ன்மெண்டார் தம் வசத்தில்
மீத்துவைத்து இருக்கிற காடுகளில் எம்மட்டுமாவது கொடுத்து, அதனில்
எவ்வளவு காடு ஒரு வருஷத்தில் அழிபடுகிறதோ அதற்குப் பதினுன்கு
மடங்கு விஸ்தீரணத்துக்குச் செடிவைத்துக் கொடுக்கும் படிபாத்தியம்
சர்க்காருக்குக் கிடைக்க நிபந்தனை செய்து கொள்ளலாம், இது சரிப்படா
விடின், காட்டு இலாகாக் காரரே கட்டைவிறகு நயமாய்ப்போட்டுக்கொடு
க்க ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இரும்புவேலை சரியாய் நடந்தால்தான் மற்றத்
தொழில்களும் செழிப்பாய் நடக்குமானபடியால் இப்படிப்பட்ட பல வழி
களில் இரும்பு வேலை நடந்துபெருக கவர்ன்மெண்டார் உபகரிக்கலாம்.
நிலம், சுரங்கம், காடு இவைகள் கவர்ன்மெண்டார் ஆதீனம் கவர்ன்மெண்
டாரைப்போல் முதல் போடக்கூடியவரில்லை, வேலைசாமர்த்தியமாய் நடத்
தக்கூடியவரில்லை, வேலை முடிந்த சாமானை வாங்கி உபயோகப்படுத்திக்
கொள்ள வழிகள் பெற்றுர் இல்லை. கடற் சுங்கப்பேச்சையே யெடுக்க
வேண்டாம். அளவற்ற கனிப்பொருள் கடவுளாற் கிடைத்திருக்கிறது,
அதனைக்கிரயம் கொடுத்துவாங்கி தம் காரியங்ளில் அமைத்துக்கொள்ள
நாட்டினரிதயத்தில் வேண்டிய அக்கரையுமிருக்கிறது.

இந்தியாவில் விசேஷத் தேவையாயிருப்ப தெல்லாங்கூடி ஒழுங்கு
பட்ட புத்தித்திறமையும், ஒழுங்கான நடவடிக்கையும்தான். இவை இரண்
டும் கவர்ன்மெண்டார்க்குக் கிடைக்கும், ஆசையால் கவர்ன்மெண்டார்
இவ்விஷயத்திற் முதலில் சகாயஞ்செய்யவேண்டும், ரூடிகள் எத்தனமே
அங்கங்கு ஆகக்கூடியதைக் கவர்ன்மெண்டார் ஆதரித்துப் பார்த்துப்போக
வேண்டும். இந்தவேலைகளை நடத்துவதில் முதல் முதலிற் கொஞ்சகாலம்
வரையில் நேரிடும் ஆபத்துகளால் வேலைமடங்காது உத்தரவாதம் கவர்ன்
மெடண்டாரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமாயின் வேண்டிய முதல் குடிகளிட
த்திலேயே பெயரும். காப்டின் டவுன்ஷெண்ட் சொற்போலே, குடிகள்
சொந்தமாய் ஏற்பட்டு வேலைநடத்திவருவதற்கு விரோதம் ஆகாதவிடங்
களில் இராஜாங்கம் நடத்துவார் வேண்டிய புதியமுயற்சியைத் தாமேசெ
ய்கிறதனுல், தமக்கே இலாபம் இருக்கிறசங்கதி இருக்கட்டும், அவ்வளவு
அக்கரைப்பட்டுக் கவர்ன்மெண்டார் வேலைசெய்வது குடிகளிடத்தில் அன்பு
பெற்ற கவர்ன்மெண்டார் கடமையுமாம். இராஜாங்கச் சகாயம் இரா
ஜாங்க விசாரணை இவ்விரண்டும் இல்லாவிட்டால் இந்தியாவில் எந்தவேலை
யும் நடக்கமாட்டாது, எந்தப் புதுத்தொழிலும் தலையெடுக்காது. இவ்விரண்
டும் இணுமாய் முதல் முதலிற் கிடைத்தால், நாளாவட்டத்திற் செலவாய்ப்
போன பொருள் திரும்பியும் கிடைத்துவிடுவதுடன், இச்சீமையின் பொது
வள்ம் விசேஷமாய் விர்த்திப்படும்.

காதம்பரி.

(ஆறாம் அத்தியாயத் தொடர்ச்சி.)

திடீரென்று நேர்ந்த எதிர்செய்ப வகைபற்ற உயிர்க்கேடான அப்பெருந்துக்கத்தைப் பார்த்து என்தந்தை இரட்டித்த நடுக்கமுடையராய் மரணபயத்தாற் சுழலும் சஞ்சல தாரகங்களுடன் துக்கத்தாற் சோர்வுற்றுக் கண்ணீர்பெருகவிடும் கண்களைத் திசைகளி லிங்குமங்கும் செலுத்துபவராய் உலர்ந்த அண்ணத்தராய்த் தன்னைக்காப்பாற்றவல்லமையிலராய்க் கலக்கமுற்றதா லிடுகுவிழுந்து பலனற்ற இறக்கைகளா லென்னைமறைத்து அக்காலத்திற்குரிய உபாயத்தைத்தேடி ஸ்னேகபரவசராய் என்னை இரக்ஷிப்பதிலேயே கவலையுடையவராய் இன்னது செய்வதென்று தோன்றாதவராய் மார்பிலென்னை யணைத்துநின்றனர். அக்கொடியனோ கிளைக்குக்கிளை தாவிப் பொந்தின்வாயில் வந்து கிழஞ்சென்ற கரும்பாம்பினுடல்போற் பயங்கரமாயும் பலவிதக்காட்டுப் பன்றிகளி னூனீர் நாற்றம்பொருந்தியதாயுமுள்ள அங்கையுடையதாய் வில்லினாணேற்றுவதிலாய வடுப்பெற்ற மணிக்கட்டுடையதாய் யமதண்டம்போன்ற இடது புயத்தைநீட்டிப் பிதாவைப்பன்முறை மூக்கிலறைந்து கதறக்கதற வெளியிலிழுத்து உயிர் நீங்கச்செய்தனன். அற்ப ஜந்துவாதலானும் பயத்தினாற் சுருங்கிய சரீரமுடையதாதலானும் ஆயுசு பாக்கியிருந்தமையானும் பிதாவின் சிறகுகளின் நடுவடைந்திருந்த என்னை அவன் பார்க்கவில்லை. தளர்ந்த கழுத்துடைய மரித்தபிதாவைத் தலைகீழாய்ப் பூமியிலெறிந்தான். அவர்காலிடுக்கில்வைத்த கழுத்துடன் நன்றாய் மடியிலொட்டிக்கொண்டிருந்த யானும் அவருடன் கூடவேவிழுந்தேன். புண்ணியம் பாக்கியிருந்தமையாற் காற்றினால் ஒருங்குசேர்ந்த பெருஞ்சிறகுகளின்மேல் விழுந்தவனாய் என்னைக்கண்டேன். அதனாற்றான் என் அங்கங்கள் சிதறவில்லை. அப்பாதக னம்மரத்தினுச்சியினின் றிறங்குவதற்குள்ளாக யான் இலைவர்ணத்தனாதலின் செம்மையா யறியப்படாத உருவுடையனாய் உயிரைவிடத்தகுந்தகாலத்திலும் கொடியன்போற் பிதாவை விட்டுவிட்டுக் குழந்தையாதலின் மற்றொரு வயதிலேற்படத்தக்க ஸ்னேகரஸத்தை யறியானாய் உடன்பிறப்பான பயத்தினால் மாத்திரமே வசப்படுத்தப்பட்டவனாய்ச் சிறிதுற்ற சிறகுகளாற்றேர்ச்சியடைந்து இங்குமங்கும் தவழ்ந்து அந்தகன்வாயினின்று மீண்டவனாய் என்னை நினைந்து சமீபத்தில் வேடஸ்திரீ காதணிக்குபயோகிக்குந் தளிர்களுடையதாய்ப் பலராமர் உடைபோற்கரிய வருணத்தினால் திருமாலின் தேககாந்தியைப் பரிசிப்பதுபோன்றதாய் நிர்மலமான யமுனையின் நீர்ப்பிரிவுகள்போன்ற இலைகளுடையதாய்க் காட்டுயானைகளின் மதநீரால் நனைந்ததுபோன்ற கிஸலயங்களுடையதாய் விந்தியவனபூமியின் கூந்தலெனும்படி யழகுற்றதாய்ப் பகலை

இரவாக்கும் பலகிளைகளுடைய ஒரு பெருந்தமாலதருவின் ஸூரியகிரணம் பிரவேசியாத அகன்றவடியை மற்றொருபிதாவின் மடியைப்போலு மடைந்தேன்.

இதற்குளவ்வேடன் மரத்தினின்றிறங்கிப் பூமியிற் சிதறிக்கிடந்த கிளிக் குஞ்சுகளைச் சேர்த்தெடுத்துக்கொடிகளாலாய கயிறுகளாற்கட்டி இலைகளாற் றைத்த கூடையிற்போட்டுக்கொண்டு வேகமான நடையுடன் ஸேநாபதி சென்றவழியை நோக்கி அதேதிசையிற் சென்றனன். உயிராசை மிகுந்தவனும் நூதனபிதர்மரணசோகத்தாலுலர்ந்த இருதய முடையனும் வெகு உயரத்தினின்று விழுந்ததனாற் சோர்வுற்ற சரீரமுடைய என்னை நடுக்கத்தினாலே ற்பட்டு ஸர்வாங்கங்களையும் தபிக்கச்செய்யும் கொடியதாகம் பீடிக்கத் தொடங்கியது. இதற்குள் அப்பாவி வெகுதூரம் சென்றிருப்பானென்று சிறிது கழுத்தை நிமிர்த்திப் பயத்தினாற் கலங்கிய கண்களாற் றிசைகள்தோறும் பார்த்துப்புல்லசைந்தாலும் அவனே திரும்பி வந்ததாய் அடிக்கடி அப்பாவியையே நினைத்து அத் தமாலமரத்தி னடியினின்று புறப்பட்டுச் சலத்திற்குச் சமீபஞ் செல்ல யத்தனித்தேன்.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

தவப் பெருமை.

சிறகுமுளைக்காமையால் திறனற்ற கால்களுடன் சஞ்சரிப்பதாய் அடிக்கடி முகப்பக்கமாய் விழுவதாய்ப் பலமுகமாய்த்தடுக்கிவிழும் சரீரத்தை ஒரு விலாவினால் தாங்கி நிறுத்துவதாய்ப் பூமியிற் செல்வதி லவாவுடன் பழக்க மின்மையா லொரு காலினாலேயே யடிவைத்துக்கொண்டு நிமிர்த்திய முகத்துடன் இடைவிடாது திணரித்திணரி மூச்சு விட்டுக்கொண்டு புழுதியால் மங்கலடைந்து நகர்ந்துவரும் என் மனதிற் றோற்றியது: 'உலகில் எவ்விதமான கஷ்டதசையிலும் பிராணிகளின் செயல் உயிராசையின்மீது வெறுப்புறவதில்லை. இப்புவியிற் சமஸ்தமான ஜந்துக்களுக்கும் உயிரைவிட விரும்பத்தக்கது வேறில்லை. நற்பெயர்வாய்ந்ததந்தை இவ்வித மிறந்திருக்கக் குறைவற்ற புலன்களுடன் யானின்னும் உயிர்வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேனே. கருணையிலனாய்க் கொடியனாய் நன்றியறியாத என்னை நிந்திக்கல் வேண்டும். பிதுர்மரணசோகத்தையும் நிர்த்தயனாய்ப் பொறுத்துக்கொண்டு ஜீவிக்கின்றேனே. அந்தோ, உபகாரத்தையும் எண்ணினே னில்லை. என்னிருதயம் தீச்செயலுடையது. என்தாய் லோகாந்தர மடைந்ததும் தீராத் துயரையும் தன்னுள் அடக்கி முதிர்ந்தவயதினராயினும் பிறந்தவன்று முதற் பலபல உபாயங்களால் என்னை வளர்ப்பதனாலாய பெருங் கிலேசத்தையும் அன்பின் பெருக்கினால் மதியாது தந்தை பரிபாலித்தனரே. அவை

யாவையு மோரே யடியில் மறந்தேனே. இவ்வுயிர் கடினமானது. உபகாரியான தந்தை எங்கேயோ செல்கின்றாரே. யான் இன்னும் பின்றொடரவில்லையே. உயிராசை யாரைத்தான் கடிவாளம் போட்டிழுப்பதில்லை? இத்தகைய துரவஸ்தையிலிருக்கையிலும் தாகம் என்னைப் பீடிக்கின்றதே. பிதுர்மரணதுக்கத்தை அலக்ஷ்யம் செய்த என் கொடிய தன்மையே தண்ணீர் குடிப்பதில் விருப்பாய் மாறி வந்ததோ வென்று நினைக்கின்றேன். ஓடைக் ச்ரையோ இன்னும் வெகுதூர மென்று தெரிய வருகின்றது. சலதேவதைகளின் தண்டையொலியோ என்னும்படி கல ஹம்ஸங்களின் கூச்சல் இதோ தூரத்திற் கேட்கின்றது. சாரசங்களின் கூச்சல் பட்டதும்படாததுமாய் ஒலிக்கின்றது. இதோ தாமரைத்தாதுவின் வாசனை அதிதூரத்தினின்று திசைகள் தோறும் பரவுதலாற் குறைந்து வீசுகின்றது. பகலும் சகிக்கமுடியாத நிலைமையை யடைந்தது. ஆகாயத்தின் நடுவடைந்த வாதித்தன் கரங்களாற் பிரகாசிக்கும் வெயிலை நெருப்புப்பொறிக்குவியலைப்போலும் சொரிகின்றான். வெயிற்பட்டுச் சூடேறிய பொடிமணற்களாற் செல்ல முடியாத பூமியோ தாகத்தை மிகுதியாய் உண்டாக்குகின்றது. கொடிய தாகத்தினாற் சோர்ந்த என் அங்கங்கள் சிறிதும் நடக்கச் சக்தியற்றனவாயின. என்மீதே யான் வல்லமையற்றவனாயினேன். மனந் தபிக்கின்றது. கண்களிருளடைகின்றன. நான் இச்சியாவிடினும் கொடிய விதி இப்பொழுதே எனக்கு மரணத்தைத் தரலாகாதா?" இவ்வாறெலாம் யான் சிந்தித்து வருங்கால்:—

அவ்வோடையின் சமீபத்திலுள்ள தபோவனத்தில் **ஜாபாலி** என்னும் அருந்தவ முனிவர் வசித்தார். **ஹாரீதன்** என்ற அம்முனிவர் குமாரன் சனத்குமாரன்போற் சமஸ்தவித்தைகளால் நிர்மலமான மனதுடையராய்; சமவயதான மற்றும்சில ருஷிகுமாரர்களால் தொடரப்பெற்றவராய், அதே வழியாய் இரண்டாவதான சூர்ய பகவான்போலும் மிகுந்த தேஜஸ்ஸுடைமையாற் கண்ணைக்கூசுவிக்கு முருவுடைய அவயவங்களாற்சூரியமண்டலத்தினின் றுதித்தவர்போலும் மின்னல்களினின்று குதித்தவர்போலும் தோன்றுபவராய், உருக்கிய பொன் நீராற்போலும் பூசப்பட்ட தேகமுடையவராய், சிறிது சிவந்தும் சுத்தமாயும் பிரகாசிக்கும் தேககாந்தியால் இள வெயிலுடன் கூடிய பகலையும் காட்டுத்தீயுடன் கூடிய வனத்தையும் காண்பிப்பவராய், காய்ச்சிய உலோகம்போற் சிவந்ததாயும் பல தீர்த்தங்களில் நீராடிப் பாவனமாயும் தோளின்மீது வேயப்பட்டுமுள்ள நேராய் நிற்கும் ஜடையுடையவராதலின், காண்டவவனத்தைத் தகிக்க விரும்பிக்கபடமாய்ப் பிரமசாரிவேடம் பூண்ட அக்கினிபகவான் போன்றவராய், தபோவனதேவதையின் தண்டையையொத்ததாய் வேதசாசனங்களின் சக்கிரம் போன்றதாய் வலது காதிற்றொங்கும் படிக ஜபமாலையாற் சோபையுற்றவராய்

களினின்று விலகுதனிமித்தம்† திரிஸத்தியத்தால் நெற்றியில்‡ பஸ்மத்ரி புண்ட்ரகத்தால் அலங்கரிக்சப் பட்டவராய், ஆகாயத்திற்செல்ல அண்ணாந்து பார்க்கும் கொக்கைப்போன்றதாய்ச் சொர்க்கத்தின் வழியைக் காண்பிப்பது போன்றதாய் என்றும் நிமிர்ந்த கழுத்துடையதாயுள்ள படிகக்கமண்டலுவை அங்கையிற் பிடித்தவராய், கறுத்தும் வெளுத்து முள்ள காந்தியுடையதாய் தோள்பட்டையினின்று தொங்கும் மான்தோலால் தபசிலாசையாலுட் கொள்ளப்பட்டு மறுபடி வெளிப்படும் தூமராஜியாற் போலும் சூழப்பட்ட சரீரமுடையராய், மிகவும் மெலிந்திருத்தலால் இளந்தாமரை நூற்களால் செய்யப்பட்டது போன்றதாய்க் காற்றிலாடுவதாய் மாமிசமின்மையின் பிரிந்து வெளித்தோன்றிய விலாவெலும்புகளைக் கணக்கிடுவது போல் வதாய் இடது தோளின்மீது வேயப்பட்டுள்ள பூணூலாற் பிரகாசிப்ப வராய், தேவதார்ச்சனைக்கு எடுத்த வனலதா புஷ்பங்கள் நிறைந்த குடலையை நுனியில் வகிக்கும் ஆஷாடதண்டத்தை வலது கையிற் கொண்டவராய், கொம்பு நுனியால் கல்லி எடுத்த ஸ்நானோபயோகமான மண்ணை வகிப்பதாயும் பழக்கமுற்றதாயும் நீவாரதான்யங்களாற் போஷிக்கப் பெற்றதாயும் நாணற்பூக்கொடிகளாற் கவரப்பட்ட சஞ்சலமான கண்களுடையதாயு முள்ள தபோவனமானினாற் றொடரப்பெற்றவராய், விருக்ஷம் போல் அழகிய மரப்பட்டையாற் சுற்றிய சரீரமுடையராய், § கிரிபோல் மேகலையுடையராய் இராகுபோல் பன்முறை ‖ ஸோமருசி பார்த்தவராய், தாமரைக்கூட்டம் போற் சூர்யகிரணங்களை யுட்கொள்பவராய், நதிக்கரை மரம்போல் எப்பொழுதும் நீரால் அலம்பப்பட்டு நிர்மலமான ¶ சடையுடையராய், யானைக் குட்டிபோல் அலர்ந்த ஆம்பற்றண்டுத் துண்டின் வெண்மையான ** தந்தமுடையராய். அசுவத்தாமன்போல் †† கிருபாநுகதராய், நக்ஷத்திரகணம் போல் ‡‡ சித்ரமிருகக்ருத்திகாசிலே ஷோபசோபிதராய், கோடைப்பகல் போல் §§ பகுதோஷக் குறைவுற்றவராய், மழைகாலம்போல் அடங்கிய ||| ரஜஸின் வியாபார முடையராய், வருணன் போல் ¶¶ ஜலவாசம் செய்பவராய், ஸ்ரீவிஷ்ணுபோல் *** நரகபயத்தை நீக்கினவராய், சந்தியினாரம்பம்போற் சிவந்த ††† தாரகங்களுடையராய், காலை வேளைபோற் இள

---

† மனதினாலும் வாக்கினாலும் சரீரத்தாலும் பாபம்செய்வதில்லை என்று சத்தியம் செய்தல், ‡ மூன்றுகோடாய் விபூதியிடல். § தாழ்வரை, அரைஞாண் ‖ சந்திரன், ஸோமக்கொடி, ¶ விழுது, சடை, ** பல், யானைத் தந்தம், †† கிருபாசார்யனுடன் கூடியவராய் ‡‡ சித்திரை, மிருக சீர்ஷம், கார்த்திகை, ஆயில்யம், இவற்றால் அழகுற்றவராய், பலவகை மானின் தோலாலலங்கிருதராய், §§ பல இரவுகள், பல குற்றங்கள் ||| தூளி, ரஜோ குணம் ¶¶ ஜலத்தில் வசித்தல், ஜலவாச மென்னும் விரதம். *** நரக லோகம், நரகாசுரன் ††† கண்பொம்மைகள், நக்ஷத்திரங்கள்,

வெயிற் சிவப்புற்றவராய், இரவியினிரதம்போற் கெட்டி செய்யப்பட்ட* அக்ஷசக்கிரமுடையவராய், சிறந்த வரசன்போல் † மந்திரங்களைச் சாதிப்பதால் ‡ விக்கிரகத்தைக் குறைத்தவராய், சமுத்திரம்போற் குடிலமான சங்கச்சுழியின் மங்களவடையாளமுடையராய், பகிரதன் போற் பன்முறை § கங்காவதாரத்தைக் கண்டவராய்; வண்டு போற் பன்முறை புஷ்கரவனவாசங்களையனுபவித்தவராய், வனத்திற் சஞ்சரிப்பவராயினும் ‖ மகாலயப்பிரவேசமுடையராய், ¶ கட்டுப்படாதவராயினும் மோக்ஷார்த்தியாய் ஸாமத்தையே உபயோகிப்பவராயினும் என்றும் ** தண்டத்தைக் கொண்டவராய், நித்திரையுடையராயினும் †† விழித்தவராய், இரண்டு கண்களுடையராயினும் ‡‡ வாமலோபன ரஹிதராய், தாமரை யோடைக்கு ஸ்நானம் செய்ய வந்தனர்.

பெரும்பாலும் நல்லோர் மனம் தயையால் என்றும் நனைந்ததாயும் காரணமிலாவன்பு மிகுந்ததாயுமுளது. அவர் இத்தசையிலிருந்த என்னைப்பார்த்து இரக்கங்கொண்டவராய்ச் சமீபத்தில் நின்ற மற்றொரு முனிகுமாரனிடம் சொல்லலாயினார்: "இதோ ஒரு கிளிக்குஞ்சு சிறகுரு விலாக்களுடன் இம்மரத்தினுச்சியிலிருந்து விழுந்திருக்கின்றது. கழுகின் வாயினின்று நழுவி விழுந்திருத்தல்வேண்டும். வெகு உயரத்தினின்று விழுந்தமையாற் குற்றுயிராய் மூடிய கண்களுடன் பன்முறை முகத்தால் விழுகின்றது. அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுகின்றது. மூக்கை யடிக்கடி பிளக்கின்றது. தலையைத் தூக்கவும் சக்தியில்லை. ஆதலின் இதன் பிராணன் இருப்பதற்குட் சென்று எடுத்து ஜலக்கரையில் இறக்குவாய்" என்று சொல்லி என்னை ஓடைக்கரைக்கு அவனால் எடுத்துப்போயினர். சலத்தைக்கிட்டியதும் தண்டகமண்டலுக்களை ஒரு பக்கத்தில் வைத்துவிட்டுச் சக்தியற்றஎன்னைத் தானே எடுத்துப்போய் விரல்களால் வாயைத் திறந்து சில நீர்த்துளிகளைக் குடிக்கச் செய்தனர். நீர்த்துளிகளால் என்னுடலை நனைத்துப்புதிதாய் உயிர் வரச்செய்து கரையினருகில் முளைத்த தாமரையினிலைகளின் ஜலத்தினாற் குளிர்ச்சியான நிழலில் வைத்து விதிப்படி ஸ்நானம் செய்தனர். ஸ்நானமானதும் பலப்ராணாயாமங்களாற் சுத்தராய் பவித்திரங்களான **அகமர்ஷண** மந்திரங்களைச் சபித்துப் புதிதாய்க்கொய்த செந்தாமரைப் புஷ்பங்களுடைய தாமரையிலைத்தொன்னையில் நிமிர்ந்தவண்ணம் சூர்யனைக் குறித்து அர்க்கியம் கொடுத்துக் கரையிலேறி

---

* கண்ணின் சக்கிரவடிவு, த்ருவசக்கிரம், † மந்திரம், ஆலோசனை ‡ சண்டை, சரீரம் § கங்கையினிறக்கம், கங்கையின்படிகள், ‡ பெரிய மாளிகைகள், பெருலயம் (concentration of mind) ¶. ஸம்சார பாசத்தாற் கட்டாதப்படாதவரெனல் தோற்றும் விரோதத்தை நீக்கும், ** தடி, தண்டோபாயம், †† ஜாக்கிரதையுடையவர் என்பது கருத்து ‡‡ இடது கண்ணில்லாதவர், ஸ்திரீயிலாதவர்.

னர். தோய்த்து வெளுத்த மரவுரியை யுடுத்திக்கொண்டு நிலவுடன் கூடிய சந்திவெயிலைப்போலும் கையினாற் கோதிய நிர்மலமான ஜடையுடையராய் அவர்தெள்ளிய ஓடைநீராற் கமண்டலுவை நிரப்பிக்கொண்டுபுதிதாய் மூழ்கி நனைந்த ஜடையுடைய முனிகுமாரவர்க்கத்தாற் தொடரப்பெற்றவராய் என்னை எடுத்துக்கொண்டு தபோவனத்தைக்குறித்து மெதுவாய்ச் சென்றார்.

சிறிது தூரம் சென்ற பின்-திசைகடோறும் எப்போதும் நிறைந்த புஷ்பபலங்களுடைய பனை, மஞ்சாடி, தமாலம், கூந்தற்பனை, வகுளம், ஆகிய இவைகள் நிறைந்ததாயும் ஏலக்கொடிகள் படரப்பெற்ற தென்னஞ்சோலைகளுடையதாயும் லோத்திரம், வெற்றிலை, இலவங்கம் இவற்றினசையுந்தளிர்களுடையதாயும் வண்டுக் கூட்டங்களின் ரீங்கார நிறைந்த ஒட்டு மாமரங்களுடையதாயும் மதங்கொண்ட பல குயில்களின் கோலாகலங்களுடையதாயும் மலர்ந்த தாழையின் தாதுக்குவியல்களாற் பிஞ்சாவன்னமாயும் பாக்குமரங்களிலூசலாடும் வனதேவதைகளுடன் கூடியதாயும் தூமகேதுவின் வர்ஷம்போல் தர்மவிநாசத்தைக் காண்பிக்கும் காற்றினால் தூற்றப்படும் மிகவெண்மையான புஷ்பசமூகங்களை இடைவிடாது உண்டாக்குவதாயுமுள்ள தருக்கள்நெருங்கிய காடுகளாற் சூழப்பட்டதாய், பயமில்லாது சஞ்சரிக்கும் நூற்றுக்கணக்கான புள்ளிமான்களாற் சபளவர்ணமாயும் மலர்ந்ததாமரையோடைகளாற் சிவந்ததாயும் **மாரீச** மாயைமானினால் வேருடன் கடிக்கப்பட்டு மறுபடிமுளைத்த கொடிகளுடையதாயும் **தாசரதியின்** வில்நுனியாற் கிழங்குக்காகக் கல்லப்பெற்ற பள்ளங்களாற் கரடு முரடானதாயும் உள்ள தண்டகாரணிய பூமியால் அழகுற்றபக்கங்களுடையதாய், சமித்து, குசம், குசுமம் மிருத்திகை இவைகளை எடுத்துவரும் அத்தியயனம் சொல்லுஞ்சீடர்களாற் றொடரப்பெற்றுப் பலவிடங்களிலும் பிரவேசிக்கும் முனிவர்களால் நிறைந்த சமீபப் பிரதேசமுடையதாய், குதூகலமுடைய மயில் கூட்டங்களாற் கேட்கப்படும் கலசங்களின் நீர்முகக்குந் தொனியுடையதாய், ஓயாத நெய்யாகுதியினாற் சந்தோஷமடையும் அக்நிகள் சரீரத்துடன் முனிவர்களை அமரலோகம் அடைவிக்கவிரும்பி அதிகமாய்மேற்செல்லுந் தூமரேகைகளைச் சுவர்க்கத்திற்குச்செல்லும் வழியாகக்கட்டிய படிக்கட்டுகளைப்போலும் காண்பிப்பதாய்ச் சமீபத்திலிருப்பனவாயும் முனிவர்களின் சேர்க்கையாற் போலக் கலக்கமற்றனவாயும் அலைவரிசைகளிற் பிரதி பிம்பிக்கும் சூரியபிம்ப வரிசைகளுடையனவாயும் தபசிகளைப் பார்க்க வந்த சப்தருஷிகள் நீராடப்பெற்றனவாயும் நன்றாய்மலர்ந்த பல ஆம்பல்கள் ருஷி ஜனங்களை உபாசிக்க இறங்கிய நட்சத்திரக் கூட்டம்போலு மிரவில் வசிப்பனவாயுமுள்ள வாவிகளாற் சூழப்பெற்றதாய்க் காற்றினால் வணங்கிய நுனிகளுடன் வனலதைகளால் வணங்கப் பெற்றதுபோல்வதாய், ஓயாதுவிழும் புஷ்பங்களுடன் தருக்களாற் பூசிக்கப்பட்டது போல்வதாய்க்

கட்டியதளிர்களாகிய அஞ்சலிகளுடன் மரங்களா லுபாசிக்கப்படுவது போல்வதாய், பர்ணசாலைகளின் முற்றங்களில் உலர்த்திக்காய்ந்த சாமாக தானியங்களுடையதாய், உரத்தி அத்தியயனஞ்செய்யும் பிரமசாரிக ளுடையதாய், ஓயாது கேட்டுக்கற்ற வஷட்காரத்தைத் திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லுங் கிளிகளுடையதாய், பலசாரிகைப்புட்கள் கூச்சலிடும் பிரம்மணி ய சப்தமுடையதாய், காட்டுக்கோழி அருந்தும் வைசுவதேவ பலிபிண்ட முடையதாய், சமீபவாவியின் கலஹம்சக் குஞ்சு தின்னும் நீவார பலியுடைய தாய், பெண்மானின் தளிரனைய நாவினல் நக்கப்பெற்ற முனி பாலர்களுடை யதாய், ஓமத்திற்பாதி கொளுத்தப்பட்டு மடமடவென்று சப்திக்குஞ் சமி த்து குசம் குசுமமுடையதாய், கல்லினலுடைத்த இளநீரால் நனைந்த சிலை களையுடையதாய், புதிதாய் ஒடிந்த மரப்பட்டையின் ரசத்தாற்சிவந்த பூதல முடையதாய், செஞ்சாந்தின லெழுதிய சூரியமண்டலத்தில் வைத்த அலரிப் புஷ்பங்களுடையதாய், இங்குமங்கும் விபூதிக்கோட்டினல் வரையப்பெற்ற முனிஜன போஜன பூமியின் இரக்ஷையுடையதாய், பழக்கிய வானரங்கள் கைகொடுத்து வெளியிலழைத்துப்போயும் மறுபடி பிரவேசிக்கச்செய் தும் வரும் வயதுசென்ற அந்தகதபசிகளுடையதாய், யானைக்குட்டிக ளாற் பாதிதின்று போடப்பெற்ற தாமரைத் துண்டங்களாற் சரஸ்வதியின் கொடிக்கையினின்றும் நழுவிய சங்கவளைகளாற் போலும் விசித்திரமான தாய், முனிவர்கட்காக மான் குட்டிகள் கொம்பின் நுனியாற் கல்லி யெடுக் கும் பலவிதக் கிழங்குகளுடையதாய், சலநிறைந்த தும்புவாய்களாற் காட்டு யானைகள் நிரப்பும் விருக்ஷப்பாத்திகளுள்ளதாய், ருஷிகுமாரர்களாற் பிடுங் கப்படுங் காட்டுப்பன்றிகளின் கடைப்பற்களினிடையி லொட்டிய நீலோற் பலக்கிழங்குகளுடையதாய், மயில்களின் இறக்கைக்காற்றினற் றூண்டப் படும் முனிவர் ஓமாக்கினியுடையதாய், ஆரம்பிக்கப்பட்ட நெய்யா குதியின் அழகிய கந்தமுடையதாய், பாதி பக்குவமான ஹவிஸின் புண்ணிய வாசனை யாற் பரிமளமாய், ஓயாத நெய்யின் ஆகுதி தாரையாற் சஞ்சாரஞ்செய்யும் அக்நியின் சப்தமுடையதாய், உபசரிக்கப்படும் அதிதிவர்க்கமுடையதாய், பூசிக்கப்படும் பிதுரு தெய்வங்களுடையதாய், துதிக்கப்படும் அரிஹரப் பிரம் மாதியுடையதாய், உபதேசிக்கப்படும் சிரார்த்த விதியுடையதாய், விளக்கப் படும் எக்ஞவித்தை யுடையதாய், ஆலோசிக்கப்படும் தர்மசாஸ்திர முடையதா ய்வாசிக்கப்படும் பல புஸ்தகங்களுடையதாய், விசாரிக்கப்படும் சகலசாஸ்த்தி ரார்த்தங்களுடையதாய், கட்டப்படும் பன்னசாலையுடையதாய், மெழுகப் படும் முற்றங்களுடையதாய், பெருக்கப்படும் குடிசையினுள் ளிடங்களுடை யதாய், ஆரம்பிக்கப்படும் தியான முடையதாய், சாதிக்கப்படும் மந்திர முடையதாய், பழகப்படும் யோக முடையதாய், கொடுக்கப்படும் வனதேவ தா பலியுடையதாய், கட்டப்படும் முஞ்சி அரை ஞாணுடையதாய், தோய்க் கப்படும் வற்கல முடையதாய், சேகரிக்கப்படும் சமித்துக்களுடையதாய்

விரிக்கப்படும் மான்றோலுடையதாய், எடுக்கப்படும் தானியங்களுடையதாய், உலர்த்தப்படும் தாமரைக் கொட்டைகளுடையதாய், கோக்கப்படும் உருத்திராக்ஷமாலைகளுடையதாய், வைக்கப்படும் பிரம்புத்தடிகளுடையதாய், உபசரிக்கப்படும் யதிகளுடையதாய், நிரப்பப்படும் கமண்டலமுடையதாய், கலிகாலங் காணாததாய், பொய் பழகாததாய், மன்மதன் கேள்விப்படாததாய், கமலாசனன் போலும் மூவுலகம் புகழ்வதாய், திருமால் போலும் நரஹரிவராக ரூபங்களைக் காண்பிப்பதாய், சாங்கியம் போலும் * கபிலாசிரிதமாய், மதுரையினுத்தியானம் போலும் † பலக்கொழுப்பினால் அடங்கிய ‡ தேனுகாதிகளுடையதாய், உதயனன்போலும் சந்தோஷமடைவித்த § வத்ஸகுலமுடையதாய், கிம்புருடராஜ்யம்போலும் முனிஜனங்களெடுத்த ஜலகலசங்களாலேற்படும் ‖ த்ருமாபிஷேக முடையதாய், கோடைக்காலத்தின் முடிவுபோல் நெருங்கிய ஜலவீழ்ச்சி யுடையதாய், மழை நாள்போல் பெரிய வனத்தின் நடுவிற் சுகமாய்த் தூங்கும் ¶ ஹரியையுடையதாய், அநுமான்போற் சிலைத்துண்டுகளின் அடியாற் பொடிசெய்யப்பட்ட ** அக்ஷாஸ்திக்கூட்டமுடையதாய், காண்டவ வனத்தையெரிக்க யத்தனஞ் செய்த அர்ச்சுனன் போலும் ஆரம்பித்த †† அக்கினிகாரியமுடையதாய், ‡‡ சுரபிவிலேபனமுடையதாயினும் என்று மூண்டாகும் ஆவிர்த்தூமகந்த முடையதாய் ¶ மாதங்ககுலத்தினால் வசிக்கப்பெற்றதாயினும் பவித்திரமாய், பரவும் தூமகேதுவுடையதாயினும் தீமையிலதாய், பரிபூரண ‖‖ த்விஜபதி மண்டல முடையதாயினும் எக்காலுமுள்ள விருக்ஷங்களால் நெருங்கிய இருளுடையதாய், அதிக இரமணீயமாய் வேறான பிரமலோகம்போல் ஓர் ஆச்சிரமத்தைக் கண்டேன்.

அதன்கண்மாலின்யம் நடவடிக்கைகளிலல்லாது ஹவிர்த்தூமங்களிலும், முகச்சிவப்பு கோபங்களிலல்லாது கிளிகளிடத்தும், கோணல் சுபாவங்களில்லாது குசநுனிகளிலும், சாஞ்சல்யம் மனங்களிலல்லாது வாழையிலைகளிலும், கண்ணி ¶¶ விராகம பரஸ்திரீகளிடத்திலல்லாது குயில்களிடத்தும், கழுத்தைக்கட்டுதல் சுரதங்களிலில்லாது கமண்டுலுக்களிலும், மேகலைக்கட்டு பிரணயகலஹங்களிலல்லாது விருதங்களிலும், ஸ்தனஸ்பர்சம் காமினிகளிடத்தல்லாது ஹோமதேனுக்களிடத்தும், பக்ஷபாதம் வித்யாவிவாதங்க

* கபிலையென்னு மானுடையதாய், கபிலாசார்ய (ரென்னும் சாங்கியாசிரிய)ரை அண்டியதாய், † வலிமை, பலராமன், ‡ ஒரு விதப்பசு, தேனுகாசுரன் § உதயனனென்பான் உத்ஸ ராஜாக்களின் மந்திரி, வத்ஸ=வத்ஸராஜன், கன்று ‖ விருக்ஷம், கருமனெனப் பெயர்பூண்ட கிம்புருஷர் தலைவன், ¶ சிங்கம், விஷ்ணுபகவான் ** அக்ஷகுமாரன, இந்திரியங்கள் அஸ்தி=எலும்பு, †† அக்கியின் காரியம் ஹோமாதி ‡‡ வாசனைப்பூச்சு, சுரபிமானின் சாணம் §§ புலையர், யானை ‖‖ பிராமண சிரேஷ்டர், சந்திரன் ¶¶ ஆசை.

ளிலல்லாதுசேவல்களிடத்தும், பிரமித்தல் சாஸ்த்ரார்த்தங்களிலல்லாது நிப்பிரதக்ஷிணங்களிலும், †வஸூப்புகழ்ச்சி ஆசையாலல்லாது திவ்ய கதைகளிலும், எண்ணுதல் சரீரத்திலல்லாது ருத்திராக்ஷ மாலைகளிலும், முனி ‡ பாலநாசம் மிருத்யுவாலல்லாது யஞ்ஜதீக்ஷைகளாலும், § ராமானுராகம் யௌவனத்தினலல்லாது ராமாயணத்தினலும், முகங்கோணுதல் தனகர்வத்தினலல்லாது ஜனாயினலுமே ஏற்பட்டன. அங்கு மகாபாரதத்திற் ‖ சகுனிவதமும் புராணத்தில் வாயுவின் செபலும் வயது முதிர்தலால் விப்ரர்பதநமும், உத்தியான சந்தனதருக்களில் ஜாட்டியமும் அக்கினியினிடத்தில் ¶ பூதியுடைமையும் மான்களிடத்துப் பாட்டுக்கேட்கும் விசாரமும் மயில்களிடத்து நிருத்தவாசையும் நாகங்களிடத்துப் ** போகமும் குரங்குகளிடம் †† ஸ்ரீபலவாசையும் மூலங்களிடத்து ‡‡ அதோகதியும் காணப்பட்டன.

ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ப. கி. கல்யாணராம சாஸ்திரி.

புருஷவசீகரம்.

1. கற்பினுக் கழகு செய்யுங் கன்னிபாஞ் சாலி தன்னைச்
சொற்பயின் மொழியாள் சத்ய பாமையு நோக்கிச் சொல்வாள்
விற்பொரு புருவத் தாயுன் வேந்தரை வரையு நீயா
ளற்புத மியம்பி யானென் னையனை யாளச் செய்வாய்.

2. ஆடவ ருனைக்கொண் டார்க ளைவரே யெனினு முன்னைத்
தேடுமா றவர்க டம்மைச் செய்யுமுன் றிறந்தா னென்னே!
வாடிநா னிருப்ப மற்றை மாதரார் மனையை நாடி
யோடிச்சென் றலையு மென்ற னொருவனை யாள்கி லேனே!

3. என்றவ ளேழை தானு மேங்கலு மெழிற்பாஞ் சாலி
பின்றலின் மனத்தி னேடைப் பேதையை நோக்கிச் சொல்லும்
நன்றெனு நாடி நானும் நவிலும்பன் மாற்றந் தம்மை
யொன்றிய சிந்தை மேற்கொண் டுரைத்திடப் பணித்தி பேயோ?

---

† அஷ்டவசுக்கள், தனம் ‡ பால=வால=சிறுவன், தலைமயிர் § ராமனிடத்துப் பிரியம், ராமை (ஸ்திரீ) யினிடத்து ஆசை, ‖ துர்யோதனன் மாமன், பறவைகள், ¶ சம்பத்து, சாம்பல் ** இன்பானுபவம், படம் †† சம்பத்தின் சுகம், விளாங்கனி. ‡‡ நாசமடைதல், வேரூன்றுதல்.

4. மணவினை முடித்தெம் மோடு மகிழ்வுற விளங்கு மந்தக்
கணவனைக் கண்முன் கண்ட கடவுளா மெனவுட் கொண்டுங்
குணமுறி னவரு முள்ளக் குறிப்புக்க ளனைத்துங் கூடுந்
தணந்தவர் நோக்க நாமுந் தாங்கிடா தழிவோ மென்றும்.

5. மகப்பெறு செல்வம் வாழ்வு மகிழ்வுறு போக மின்னுஞ்
சகப்பிர சித்தம் பின்னைச் சந்தநன் மலர்கள் காட்சி
புகக்கவர் முத்தி லோகம் புனைந்திடு மணிகண் மற்று
மசக்களிப் புடனின் முளு மனைத்துமே யவரா லென்றும்.

6. சுடச்சுடச் சுடரும் பொன்போற் சுகமுறுந் துன்பந் தன்னைப்
படப்பட வென்றுட் கொண்டு பட்சமாய் நாளு முன்ற
னுடற்கணி யணிந்து மற்று மூனமில் காதல் கொண்டும்
மடக்குணத் தாலு மாயன் மனமுவந் திடச்செய் வாயே.

7. காதல னணுக வன்னான் கால்களைக் கழுவி நீயு
மாதன மளித்தும் பாத வருச்சனை செய்து மேத்தி
யாதர வோடு தூப மருளிப்பல் பணியுஞ் செய்தால்
நாதனுன் னன்பை நாடி நயமுடன் றழுவி நிற்கும்.

8. ஐயன தரவம் வாயி லணுகிடக் கேட்கி லன்னே
வொய்யென வெழுந்து நீயு முவகைகொண் டுனது கேள்வன்
கையினைப் பற்றி யன்னான் களிப்புற நோக்கிப் பின்னைத்
துய்யநல் லினிமை சான்ற சொன்மொழிந் தழைத்து வாராய்.

9. சேடியை நோக்கி யொன்றைச் செய்யெனக் கணவன் கூறி
லோடிநீ யதனை யப்போழ் தொருநொடி யினிற்செய் கிற்பாய்
நாடிமற் றவர்த மெண்ண நயப்படி நடக்கி னுன்னைக்
கூடிவாழ்ந் திருப்ப னந்தக் கோகுல நாத னம்மா.

10. மருமமன் றேனு நின்முன் மணமகன் மொழிந்த மாற்றங்
கருமமென் றுன்னி நீயுங் கரந்திடல் வேண்டு மற்றுன்
பெருமகன் றுய்க்கு மந்தப் பெருமைசார் மாத ருன்னைத்
தருமமல் லாத சொல்லித் தாழ்த்தினுந் தளரே லன்பில்.

11. கணவன தொக்கல் மற்றுங் கணக்கிலா நண்பர் தங்கட்
குணவுடை யனைத்து மீந்து முபசரித் தவரைப் போற்றி
மணந்தவன் முனியும் வஞ்ச மாந்தரைக் காணி லுள்ளந்
தணந்தகன் றிடுதல் வேண்டுந் தையலே கேட்டி சொல்லோ!

12 ஆடவர் தம்மை யஞ்சி யடங்கலு மமுக்கா றின்றி
மூடமார் மன்வி கற்ப முழுமையு மழித்து மோனம்

காடிநீ யுனது நாதர் நடுவணி லாத போழ்து
கூடிப்பே சிடுத லுன்றன் குமரன திடத்துங் கூடா.

13. உயர்குடிப் பிறந்த மாத ருறவையே தேடு நாளுந்
துயருறு குடியும் பொய்யுந் துன்பமாம் வெகுளி தானு
மயலவர் பொருளை வௌவும் மாசையு மதிக வூணும்
பயின்றிடும் பாவை மார்தம் பழக்கமே பழியென் றஞ்சி

14. நடந்திட நாதன் றானும் நண்ணிவந் துனையே நாடுந்
தொடர்ந்திடும் புகழு முன்றன் றொல்பகை யனைத்து நீங்குந்
தடங்கண்மா தேவி நீயுந் தளிர்த்திடத் துயர மின்றித்
திடங்கொள வாழ்வ தென்றுந் திண்ணமென் றறிந்தி டாயோ?

15. என்றெடுத் தியம்ப மாது மெழுந்தவ ளடியைப் போற்றி
யுன்றன தருள்பெற் றேனு முய்யுமா றுரைத்த மாற்ற
மென்றுமிவ் வுலகிற் றேன்று மேந்திழை பலரு மோர்ந்து
நன்றென நாடத் தங்கள் நாதரோ டினிது வாழ்வார்.

பிரணதார்த்திஹர சிவன். பி. ஏ.

பஞ்சபூதவிசாரணை

ஆணவாதிதளைகளாற் கட்டுண்டுவருந்தும் உயிர்கள் வீடுபெறும்பொருட்டு இறைவனாலளிக்கப்பட்ட உலகம் பஞ்சபூதங்களாலேயே யாக்கப்பட்டதென்பது சமயசாத்திரங்களும் லௌகீகசாத்திரங்களும் ஒப்பச்சித்தாந்திக்கும் விஷயம். இவ்வுலகத்திலே, அவ்விறைவனாலேயே கொடுக்கப்பட்ட தனுகரணங்களினுதவியால் ஆன்மாக்கள் தம் கருமபலனை யனுபவித்து ஞானத்தையும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் யடைந்துகொண்டிருக்கும். அந்தஞானந்தானும் பலதிறப்பட்டுப் பலவகையானடையப் படுவதாயிருக்கும். அவற்றுளொன்று நம்மைச்சுற்றிலுமுள்ள பொருள்களைப்பற்றிய விசாரணை. 'பழகப்பழகப் பாலும் புளிக்கும்' என்ற பழமொழிக்கேற்ப,நாம் நித்தியமூடாடிவரும் பொருள்களைச் சற்றுங்கவனியாது, அவற்றினால் தத்துவவிசாரணை செய்வோரெய்தும் அரும்பயன்களை யிழந்துவிடுகிறோம். உதாரணமாக, பஞ்சபூதங்களையே ஒவ்வொன்றாயெடுத்துக்கொண்டு அவைகாட்டுமுயரியபொருள் இனையவென ஒருபெரியவர் "பக்திசாகரம்" என்னுந்தமது கிரந்தத்தில் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்.

I. பூமி :—இது பலவகையாயிருக்கும்.

(1) மலை :—ஜனங்கள் அதன்மேற் போகின்றார்கள். மேலேயிருந்து கீழேவருகின்றார்கள். உச்சிவரை ஏறுகின்றார்கள். அதனுடைய சரிவு வழியாய்க் கீழேயிறங்குகின்றார்கள். மழை அருவியருவியாய் அதன்மேற் பெய்கின்றது, காற்று கொரேமாய் அடிக்கின்றது, இவைகளெல்லாம் மலையைச்சிறிதும் பாதிப்பனவல்ல. அதற்கு ஒட்டமுமில்லை ஆட்டமுமில்லை. எப்பொழுதும் உறுதியாய் அசைவில்லாததாயிருக்கிறது.

இந்தவிஷயம் மனதிற் சஞ்சலத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற பேராசை பெருங்கோபங்களை விட்டுவிடவேண்டு மென்றும் பொறுமையும் சாந்தமும் மனநிறைவும் உண்டாகப் பழகல்வேண்டுமென்றுங் கற்பிக்கின்றது.

(2) மரம் :—ஜனங்கள்வந்து அதன்நிழலில் உட்காருகிறார்கள். அதனுடையகிளைகளைவெட்டித் தள்ளுகிறார்கள். அதிலிருந்து பழங்களையும் புஷ்பங்களையும் பறித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இவைகளிலொன்றாவது எக்காலத்திலாவது மரத்துக்குக்கோபத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதில்லை.

இந்தவிஷயம், பிறருக்கு நன்மைசெய்வதற்கே நம்வாழ்நாளைத் சத்தம் பண்ணல்வேண்டுமென்றும், அப்படிச்செய்யுங்காலத்து நாம் துன்பப்படவரினும் அத்துன்பங்களைச் சகித்துக்கொண்டு எடுத்ததை முடித்தல் வேண்டுமென்றுங் கற்பிக்கின்றது.

(3) நிலம் : ஜனங்கள் அதனை அடிவரை வெட்டுகிறார்கள். அதில் ஆழமான கிணறுகளெடுக்கிறார்கள். அதனுடைய தளத்தில் மிதிக்கிறார்கள். இவையன்றி யின்னும் அநேகவிதமான அக்கிரமங்களும் செய்கிறார்கள். அஃது எவ்வளவு பொறுமையாய் இவற்றை யெல்லாஞ் சகித்துக் கொள்ளுகிறது!

உலகத்தையும் அதிற்செய்யும் முயற்சிகளையும் நீக்கிப் பரம்பொருளை வழிபடுதற்கண் மனத்தைத் திருப்பிபவனுடைய ஒழுக்கமும் இப்படித்தானிருக்கும். சுத்த புருஷர்கள் பொறுமைக்கும் ஆத்மதியாகத்திற்கும் நிசரிசனமாயிருக்கிறார்கள் என்பதிற் சந்தேகமேயில்லை.

II. காற்று :—அதற்கு நற்கந்த மென்றும் துர்க்கந்த மென்றும் பேதம் கிடைபாது. சற்சமயத்திற்கு இரண்டையும் முனங்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. ஆனால் தன்னுடைய தனிச்சுபாவத்தை, தான் இவ்விரண்டிலிருந்தும் வேறாயிருக்குந் தன்மையை யிழந்து விடுகிறதில்லை.

இதே விதமாக நல்லோர்கள், துன்மார்க்கர்கள் துஷ்டர்களிருக்கும் கூட்டங்களுட்பட்டு, கொஞ்சங்கூட முனங்காமல் அவர்கள் செய்யுந்துன்பங்களைச் சகித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் தங்கட்கு இயல்பாகவுள்ள சுத்தியையும் சித்த சமாதானத்தையும் ஒருவகையானும் இழந்துவிடுவதில்லை. ஆதலால், அநேக மருள்வலைகட்கு மத்தியில் இருந்தபோதிலும் நல்லோர்கள் அவ்வலைகளுட் சிக்குவதில்லை.

III. **ஆகாசம்** :—அதில் மழை பெய்யலாம், சூறுவளியடிக்கலாம், மின் மின்னலாம், பெருந்தீப்பற்றி யெரியலாம். ஆனால் அது துலாம்பரமாய் அழுக்குப் படியாமல் இருக்கிறது. பயங்கரமான சூறைக்காற்றுகளின் மத்தியிலும், சிவந்து கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினிகளின் மத்தியிலும், மிக விரைந்தோடு நீரோட்டங்களின் மத்தியிலும் தங்கியும் ஆகாசமானது அவைகளாற் பாதிக்கப்படாது அசைக்கப்படாது தங்குகின்றது. பருவங்களுக்கு மாறுபாடுவரினும் தான் மாறுபடுதலின்றி என்றும் ஒரு தன்மைத்தாய் நிலவுகின்றது.

இவ்விதமாக ஆகாசம், குணநேர்மையையும், உபேக்ஷையாயும் நிர்ப்பயமாயும் காலத்தைத் தள்ளுமாற்றையுங் கற்பிக்கிறது.

IV. **நீர்** :—அது நாம் தளர்ச்சியாயிருக்கும் பொழுது அத்தளர்ச்சியை நீக்குகிறது, உடம்பைச் சுத்தி செய்கிறது, தன்னிடத்துக்கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு அழுக்குச் சாமானையும் கறைபட்ட துணியையும் சுத்திகரிக்கிறது. தான் எப்பொருள்களில் தங்குகின்றதோ தனக்குச் சமீபமாக எப்பொருள்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றனவோ, அப்பொருள்களுக் கேற்றபடி நானாபேத ரூபங்களையும் நானாபேத நிறங்களையும் கொண்டு அவைகளைச் சுத்திகரிக்கிறது.

இதனால், நாம் பிறரோடு கலக்கும்பொழுது அவர்களைச் சன்மார்க்கத்திற்குக் கொண்டுவரும் பொருட்டே கலத்தல் வேண்டுமென்று அறிகிறோம். பிறருக்கு நன்மை செய்யுங்காலத்து நம்முடைய காரியத்தின் பொருட்டுச் சுயநயம் பாராட்டியாவது இழிகுணமேலிட்டாவது செய்யாமற் பரோபகார சிந்தையோடு செய்தல் வேண்டுமென்றும் இதுவே கற்பிக்கின்றது.

V. **அக்கினி** :—அது ஸர்வ சுத்திகாரி. சகலவிதமான அசுத்தங்களையும் அபகரித்துக் கொள்ளுகிறது. எவ்விதமான இருளையும் நீக்கி எப்பொருளையும் விளக்கமாயும் ஆனந்தமாயும் தோன்றும்படி செய்யவல்லது. சாதி சமயபேதங்களின்றி யாவருக்கும் நன்மை புரிகின்றது.

இவ்வாறே நாமும் பிறருக்குப் பிரயோஜனமாயிருத்தல் வேண்டுமென்றும், நற்குணமும் நல்லொழுக்கமுமுடையாருக்கெல்லாம் அடங்கி யொழுகுதல் வேண்டுமென்றும், இதனால் அறிகிறோம்.

[இனிப் பக்தி சாகரமுடையார் சந்திரனைப்பற்றியுமுடன் கூறுதலின் அதனையும் ஈண்டுத்தருகின்றோம். கமுகந்தோட்ட நியாயமாய் வேறு சிலவும் எடுத்த விஷயத்துளடக்கல் கூடுமாகலின் பஞ்சபூத விசாரணையுட் சந்திரவிசாரணையு மடங்குமாறுணர்க.]

VI. **சந்திரன்** :—சதா மாறுதல்களடைந்து கொண்டிருக்கிறது. சில வேளைகளில் ஒருநாள் இரண்டுநாளிற்கு அது காணப்படாமலிருக்கிறது. மறு

படியும் ரூபத்தில் மிகக்குறுகி ஓர் இளங்கிரணமாத்திரமாய்க் கண்ணில் தட்டுப்படுகிறது. பிற்பாடு நாளடைவில் வளர்ந்து தன்னுடைய பூரண சொரூபத்தை யடைகிறது. அப்பொழுது அதைப்பூரண சந்திரன் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இந்த மாறுதல்களெல்லாம் அதனுடைய பால் நிற வொளியைக் கொஞ்சங்கூடக் குறைப்பனவல்ல. அமாவாசையாயினும் அர்த்த சந்திரனாயினும் பூரணசந்திரனாயினும் அதன் கிரணங்களெல்லாம் அதே ஒளியைப் பரப்புகின்றன. விளக்கமும் பிரகாசமும் எப்போதும் ஒருபடியவாயே இருக்கின்றன.

இதனால் நாம் அறிவது: சரீரம் பெருக்கலாம் அல்லது சிறுக்கலாம், செழிப்படையலாம் அன்றித் தளர்வடையலாம். இத்துணையும் அடைவது சடந்தானே. ஆனால் ஆத்மாவோ நித்தியமாயும் மாறுதலடையாததாயும் இம்மாறுதல்களுக் கிடையில் அப்படியே யிருக்கிறது. பரமாத்மாவாகிய கடவுள் நித்தியராய் என்றும் அழிவில்லாதவரா யிருக்கிறார். அவரையே நாம் வழிபடல் வேண்டும். நம்முடைய மனத்தை அவர்பாற் செலுத்த வேண்டுமே யொழியக் கணந்தோறும்மாறும் உலகவிஷயங்களிற் செலுத்தப் படாது.

உமாபதி.

வாசகபுஸ்தகங்கள்: ௬, ௭.

கனம்பொருந்திய **ஸ்ரீ மார்ஸ்டன் துரையவர்களால்** அச்சிடப்பட்டு வெளியாகும் மாணக்கர்கட்குப் பெரிதும் பயன்படத்தக்க வாசகபுஸ்தகங்கள் பல. அவைதம்முள் நம்முடையபார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டன ஆறும் வாசகபுஸ்தகமும் ஏழாம்வாசக புஸ்தகமுமேயாம். இவ்விருவாசக புஸ்தகங்களும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கனம்பொருந்திய **ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.,** இயற்றியனவாம். இத்தமிழுலகம் நமது பிள்ளையவர்களையும் தமிழ்மொழியின்கண் அவர்களதாற்றலையும்பற்றிப் பெரிதுமுணர்ந்திருக்கின்றதேயன்றி அவர்கட்குப் பலவிதத்தாலும் மிகுதியுங் கடமைப்பட்டுமிருக்கின்றதென்பது ஒருதலை. தமிழ்மொழியிற் புலமைசான்ற நமது தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் போன்றவித்துவச்சிரோமணிகள் பண்டிதர்களும் பாவலர்களும் பயிலத்தக்க வாற்றிலேயேபெரிதும் உழைத்து வந்தார்களே யன்றிக் கல்வி யறிவிற்றேரும் இளஞ்சிறார்கள் பயிலத்தக்க வாற்றில் இதுகாறு மொன்றுஞ் செய்தாரல்லர். ஆகவேயிப்போழ்து இவ்வாசக புஸ்தகங்கள் அன்னார் பெயரான் வெளிப்போந்தமைகண்ட யாம் களிபேருவகை பூக்கின்றேம். இனியிது நிற்க. இவ்விரு

வாசகபுஸ்தகங்களும் தற்காலத்துச் சிலர் எழுதும் இடர்ப்பட்ட தமிழ்நடை யினியன்ற போலிப்புத்தகங்கள் போலாது செவ்வியதமிழ் நடையில் இயற் றப்பட்டுங் குறித்தமாணுக்கரது சத்திகட்கேற்றவாறு வாசகநடை அமையப் பெற்றும், விஷயங்கள் தக்கவாறுபயிலும் மாணவருளத்திற்பதியும்படி செய்யவல்லபடங்கள் ஆங்காங்குச் செறிக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. நமது பிள்ளையவர்கள் தமிழ்நடையிலொருவித இனிமை யெப்பொழுதுமுண்டு. அஃ திவற்றின்கண்ணும் நன்குயமைந்துளது. செய்யுட்பாகங்களும் நன்மைபய க்கத்தக்கனவே. எவையேனுஞ்சில விலக்குப் பதங்களுளவென்று கருதிப் பாடல்களை யறவேயொழித்துவிடாது அவையிற்றைத் தற்காலவிருப்பிற் குத்தக்கபடி சிறிதுமாற்றி யச்சிட்டிருக்கும்பான்மை யாவரானும் பெரிதும் மதிக்கத்தக்கது. இவ்விருநூல்களும் பள்ளிக்கூடங்கள்தோறும் குறித்த வகுப்புக்களுக்குப் பாடங்களாக நியமிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது எமது அபிப்பிராயம்.

சமாசாரங்கள்.

திராவிடப் பிரகாசிகை:—இது கோப்பாய் **ஸ்ரீசபாபதி** நாவலரவர்க ளியற்றிய ஒரு தமிழ் வசனநூல்; பாயிரம் தமிழின் றெய்வப்பழமைமரபி யல் இலக்கணமரபியல் இலக்கிய மரபியல் சாத்திர மரபியல் ஒழிபியலென் னும் ஆறுபிரிவுகளுடையது; பலதொடர் நிலைச்செய்யுட்களைப்பற்றிய கருத் துக்களும், சில இலக்கண விவாதங்களினொருதலைதுணிவும், சங்கங்களைப்பற் றியகுறிப்புக்களும், கல்விச்சிறப்புங்கலைபயின் முறையும் பயிற்று முறையும் பயிலுநரியல்பும் பயிற்றுநரியல்பும் இவைபோல்வன பிறவு மடங்கியது; சை வசித்தாந்தக்கோள் பலதெரிப்பது; திருவாவடுதுறை மாதவச்சிவஞானயோ கிகள் நடையைப்பெரிது மநுசரித்துளது; 224-பக்கங்கள் கொண்டது; பண்டிதர்கண்மட்டுமே பயிலத்தக்கது; இதன் விலை ரூ. 2.

***

பிரவேச பரீட்சை:—சென்னைச் சர்வகலாசாலைப் பிரவேச பரீட்சையிற் சிலவித்தியார்த்திகள் பின்வரப்போகும் வினாக்களை முன்னரே தீயவழியா னுணரப்பெற்று எழுதினார்களெனவும் அதுபற்றி யெல்லாவித்தியார்த்திகளுக் கும் மீட்டுமொருமுறை பரீட்சை நிகழவேண்டுமெனவும் பேச்சு நடக்கின் றது. இது மெய்தானென்று பலரும் வலியுறுத்துகின்றனர். இஃதுண்மை யேற் பலகலைச்சாலைகட்கும், ஆசிரியர்கட்கும், மாணாக்கர்கட்கும் பெரிது மிடர்ப்பாட்டினை விளைக்குமென்பதற் கோரையமுமில்லை. இதனாலே நமது சென்னைச் சர்வகலா சாலைக்கும் மிகுந்த பணச்செலவுங் காலகரணமு முண்

டாகின்றன. இனியேனும் இத்தகைய குறைபாடுகள் நிகழாதிருக்குபடி யாவரும் நடக்கவேண்டும்.

***

போதகாசிரியர்கூட்டம் :—இம்மாதம் 22, 23 - ஆந்தேதிகளிற் சென்னைராசதானி முழுவதிலுமுள்ள பலகலாசாலைகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலுமுள்ள போதகாசிரியர் பலரும் ஒருகூட்டங்கூடிக் கலவி விஷயமான பலமுடிவுகள் செய்தனர். அவற்றுட் சில பிரைமரிபாடசாலை யுபாத்திமாரை யுயர்தரத்தினராக்கி அவர்க்கு அதிக சம்பளமளித்தல், எப். ஏ. பரீட்சைக்குத் தர்க்கமும் ஒருபாடமாக நியமிக்கப்படுதல், லோயர் செகண்டரிப் பரீட்சையைப் பள்ளிக்கூட விஷயங்களி னின்றும் விலக்குதல் முதலாயினவாம்.

***

சைதாப்பேட்டைத் தமிழ்ச்சங்கம் :—சென்ற 21 - ஆந்தேதியன்று சைதாப்பேட்டைப் போதகாசிரிய வித்தியாசாலையிலொருதமிழ்ச்சங்கந்தாபிக்கப்பட்டுச்சபைகூடிற்று. அன்று பிற்பகல் 3 - மணிக்குக்கூடிய சபையிற் சென்னைக்கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் **பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாரவர்கள் பி.ஏ.** அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றிருந்தழி அன்னார் மாணக்கரு ளொருவராய **ஸ்ரீ பி.ஏ. பிராணதார்த்தி ஹரசிவ னவர்கள், பி.ஏ.,** தமிழின் பெருமையைப்பற்றி யொருவியாசம் படித்தனர். வியாசசர் கருத்துக்க ளெல்லாம் பொது நன்மையைப்பற்றியனவாம், சபா நாயகர் வியாசகர் கூறியனவற்றை வலியுறுத்து முகத்தால் தமிழ்மொழி பரவுமார்க்கமும், சாமானிய சனங்கள் சாஸ்திரங்க ளுணருமாறும் அவற்றிற் கேற்றவழிகளின்னின்னவென்றும் விரிவாய் விளக்கி யாவரும் மகிழுமாறு இனியதமிழ்நடையிற் பேசிமுடித்தனர். இத்தகையதமிழ்ச் சங்கங்கள் இன்னும்பலவாய்க் கிளைத்துப் பற்பல விடங்களினுந் தோன்றி நமது தமிழ்மொழியினை வளர்க்க முயலுமென் றெண்ணுகின்றேம். இவற்றின் முயற்சிகள் யாவற்றினும் எல்லாம் வல்லகடவுள் உதவிபுரிவாராக.

***

தனிப்பாசுரத்தொகை :—நமது "ஞானபோதினி"ப் பத்திரிகையிற் பரிதிமாற்கலைஞர் என்பவர் "தனிப்பாசுரத்தொகை" யென்ற தலைக்குறியிட்டுச் சிற்சில அகவற்பாக்கள் வெவ்வேறு விஷயங்களைப்பற்றி யடிக்கடி யெழுதிக்கொண்டு வருகின்றனர். அப்பாடல்கள் சென்ற சஞ்சிகையொடு நாற்பதாகின்றன. நாமும் நமது நண்பர்களும் அவர்தம் நண்பர்களும் வேண்டினமையின் அவர் அந்த 40 - பாட்டுக்களையும் ஒருங்கு திரட்டித் "தனிப்பாசுரத்தொகை முதற்பகுதி" யென வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அது நாற்பது பக்கங்களுள்ளது; உயர்ந்த பளபளப்புள்ள கடிதத்தில் அச்சிடப் பட்டிருக்கின்றது; யாவரும் வாங்கி வாசித்து மனப்பாடம் பண்ணத்தக்கது. அதன் விலை, அணா - 4.